

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1107/2002 van de Raad van 25 juni 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 92/2002 tot instelling van definitieve antidumpingrechten en tot de definitieve invordering van de voorlopige antidumpingrechten op ureum uit Belarus, Bulgarije, Estland, Kroatië, Libië, Litouwen, Oekraïne en Roemenië** 1
- Verordening (EG) nr. 1108/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 3
- Verordening (EG) nr. 1109/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties voor noten 5
- Verordening (EG) nr. 1110/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit 8
- Verordening (EG) nr. 1111/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte producten, andere dan voor toegevoegde suiker toegekende restituties 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 1112/2002 van de Commissie van 20 juni 2002 houdende bepalingen voor de uitvoering van de vierde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾** 14
- ★ **Verordening (EG) nr. 1113/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1788/2001 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van de voorschriften inzake het controlecertificaat voor de invoer uit derde landen op grond van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad** 31
- Verordening (EG) nr. 1114/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 32

Verordening (EG) nr. 1115/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten	34
Verordening (EG) nr. 1116/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië	36
Verordening (EG) nr. 1117/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de hoeveelheid van bepaalde producten van de sector varkensvlees die, in het kader van de regeling die is vastgesteld in de tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds, gesloten overeenkomsten betreffende vrijhandel, beschikbaar is voor het vierde kwartaal van 2002	38
Verordening (EG) nr. 1118/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië	40
Verordening (EG) nr. 1119/2002 van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de productierestitutie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven	42
* Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten	43

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2002/498/EG:

- * Besluit van de Commissie van 5 juni 2002 tot aanvaarding van een verbintenis in verband met de antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit onder meer Litouwen**

51

2002/499/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 26 juni 2002 houdende machtiging om voor op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, van oorsprong uit de Republiek Korea, afwijking van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG van de Raad toe te staan (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2251)**

53

Rectificaties

- * Rectificatie van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest (PB L 316 van 1.12.2001)**

58

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1107/2002 VAN DE RAAD

van 25 juni 2002

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 92/2002 tot instelling van definitieve antidumpingrechten en tot de definitieve invordering van de voorlopige antidumpingrechten op ureum uit Belarus, Bulgarije, Estland, Kroatië, Libië, Litouwen, Oekraïne en Roemenië

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 8 en 9,

Gezien het voorstel dat de Commissie na overleg met het Raadgevend Comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 92/2002 ⁽²⁾, definitieve antidumpingrechten ingesteld op de invoer van ureum van oorsprong uit Belarus, Bulgarije, Kroatië, Estland, Libië, Litouwen, Roemenië en Oekraïne en een Bulgaarse producent/exporteur vrijgesteld van genoemde rechten omdat de Commissie van de desbetreffende onderneming een verbintenis had aanvaard.
- (2) Vóór de bekendmaking van de definitieve conclusies doch in een stadium waarin het administratief onmogelijk was de aanvaarding van de definitieve verbintenis op te nemen, bood Joint Stock Company Achema in

Litouwen een aanvaardbare verbintenis aan in verband met de antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van ureum.

- (3) Bij Besluit 2002/498/EG ⁽³⁾ aanvaardde de Commissie de door Joint Stock Company Achema aangeboden verbintenis. De redenen om deze verbintenis te aanvaarden, worden in dit besluit uiteengezet. De Raad erkent dat de herzieningen die in de verbintenis zijn aangebracht de schadelijke gevolgen van dumping tenietdoen en eventuele risico's van ontwijing in de vorm van onderlinge compensatie met andere producten in belangrijke mate beperken.
- (4) Met het oog op de aanvaarding van de verbintenis moet Verordening (EG) nr. 92/2002 dienovereenkomstig worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 92/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 1, lid 2, wordt de regel met betrekking tot Litouwen vervangen door:

Land van oorsprong	Producten vervaardigd door	Definitief antidumpingrecht (EUR per ton)	Taric-code
„Litouwen	Alle ondernemingen	10,05	A999”

2. de tabel in artikel 2, lid 1, wordt vervangen door de volgende tabel:

„Land	Onderneming	Taric-code
Bulgarije	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272
Litouwen	Joint Stock Company Achema, Taurostos 26, 5005 Jonava	A375”

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.)

⁽²⁾ PB L 17 van 19.1.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Zie bladzijde 51 van dit Publicatieblad.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 25 juni 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

J. MATAS I PALOU

VERORDENING (EG) Nr. 1108/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 juni 2002****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 juni 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	62,4
	070	98,8
	999	80,6
0707 00 05	052	87,6
	999	87,6
0709 90 70	052	75,0
	999	75,0
0805 50 10	388	66,8
	528	56,0
	999	61,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,3
	400	104,1
	404	93,9
	508	79,6
	512	85,5
	524	58,8
	528	71,0
	720	157,0
	804	102,1
	999	92,7
	052	236,3
0809 10 00	999	236,3
	052	429,4
0809 20 95	064	270,8
	066	210,0
	068	230,5
	400	367,0
	999	301,5

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1109/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 juni 2002
tot vaststelling van de uitvoerrestituties voor noten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 911/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 35, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie ⁽³⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen voor de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit vastgesteld.
- (2) Op grond van artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 kan het verschil tussen de prijzen voor de in genoemd artikel bedoelde producten in de internationale handel en de prijzen voor die producten in de Gemeenschap door een uitvoerrestitutie worden overbrugd voorzover dit nodig is om een in economisch opzicht belangrijke uitvoertransactie mogelijk te maken.
- (3) Krachtens artikel 35, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet bij de vaststelling van de restituties rekening worden gehouden met de situatie en de vooruitzichten met betrekking tot enerzijds de prijzen en de beschikbaarheid van groenten en fruit op de markt van de Gemeenschap en anderzijds de in de internationale handel toegepaste prijzen. Bovendien moet rekening worden gehouden met de in artikel 35, lid 4, onder b), bedoelde kosten en het economische aspect van de beoogde uitvoer.
- (4) Krachtens artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet bij de vaststelling van de restituties rekening worden gehouden met de limieten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (5) Krachtens artikel 35, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2200/96 worden de prijzen op de markt van de Gemeenschap vastgesteld rekening houdend met de prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer. De prijzen in de internationale handel worden bepaald op basis van de in artikel 35, lid 5, tweede alinea, bedoelde noteringen en prijzen.
- (6) Wegens de omstandigheden in de internationale handel of specifieke vereisten van bepaalde markten, kan het nodig zijn de restitutie voor een bepaald product te differentiëren naar gelang van de bestemming van dat product.
- (7) Voor amandelen zonder dop, hazelnoten en walnoten in de dop kunnen in economisch opzicht belangrijke uitvoertransacties plaatsvinden.

- (8) Noten zijn, in vergelijking met andere soorten groenten en fruit, tamelijk lang houdbaar. Daarom is het voor een rationeel beheer van de regeling beter de uitvoerrestituties met langere tussenpozen vast te stellen.
- (9) De toepassing van bovengenoemde voorschriften op de huidige marktsituatie of op de te verwachten marktwikkelingen, en met name de noteringen en de prijzen voor groenten en fruit in de Gemeenschap en in de internationale handel, leidt tot de restituties zoals die worden vastgesteld in de bijlage.
- (10) Overeenkomstig artikel 35, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet ervoor worden gezorgd dat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk worden gebruikt, zonder dat dit evenwel tot discriminatie tussen de belanghebbende marktdeelnemers leidt. In dit verband moet erop worden toegezien dat de reeds eerder door de restitutieregeling op gang gebrachte handelsstromen niet worden verstoord. Daarom, en wegens de seizoengebondenheid van de uitvoer van groenten en fruit, moeten contingenten per product worden vastgesteld.
- (11) Bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1007/2002 ⁽⁵⁾, is de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties vastgesteld.
- (12) Bij Verordening (EEG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2299/2001 ⁽⁷⁾, zijn de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen vastgesteld inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfiaticertificaten voor landbouwproducten.
- (13) Gelet op de marktsituatie en om een optimaal gebruik van de beschikbare hulpbronnen mogelijk te maken, en gezien de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, moet de meest adequate methode voor de uitvoerrestituties voor de betrokken producten en bestemmingen worden gekozen en bijgevolg mogen voor de betrokken uitvoerperiode niet gelijktijdig restituties volgens het A1-stelsel, volgens het A2-stelsel en volgens het A3-stelsel, als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1961/2001, houdende uitvoeringsbepalingen inzake de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit, worden vastgesteld.
- (14) De hoeveelheden voor de verschillende producten moeten worden onderverdeeld volgens de verschillende stelsels voor toekenning van de restituties, rekening houdend met de mate van bederfelijkheid van de producten.
- (15) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 129 van 11.5.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 153 van 13.6.2002, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 308 van 27.11.2001, blz. 19.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De uitvoerrestituties voor noten worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
2. Certificaten die in het kader van de voedselhulp worden afgegeven, zoals bedoeld in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1291/2000, worden niet afgeboekt op de in de bijlage bedoelde hoeveelheden.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1961/2001 bedraagt de geldigheidsduur van de certificaten van het A1-stelsel drie maanden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 juni 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties voor noten

Productcode	Bestemming	Systeem Aanvraagperiode certificaten	
		A1 van 27 juni 2002 t/m 7 januari 2003	
		Restitutiebedrag (EUR/t netto)	Verwachte hoeveelheden (t)
0802 12 90 9000	F00	45	1 426
0802 21 00 9000	F00	53	569
0802 22 00 9000	F00	103	3 929
0802 31 00 9000	F00	66	588

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

F00: alle bestemmingen behalve Estland.

VERORDENING (EG) Nr. 1110/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 juni 2002
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 545/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 35, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie ⁽³⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen voor de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit vastgesteld.
- (2) Op grond van artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 kan het verschil tussen de prijzen voor de in genoemd artikel bedoelde producten in de internationale handel en de prijzen voor die producten in de Gemeenschap door een uitvoerrestitutie worden overbrugd voorzover dit nodig is om een in economisch opzicht belangrijke uitvoertransactie mogelijk te maken.
- (3) Krachtens artikel 35, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet bij de vaststelling van de restituties rekening worden gehouden met de situatie en de vooruitzichten met betrekking tot enerzijds de prijzen en de beschikbaarheid van groenten en fruit op de markt van de Gemeenschap en anderzijds de in de internationale handel toegepaste prijzen. Bovendien moet rekening worden gehouden met de in artikel 35, lid 4, onder b), bedoelde kosten en het economische aspect van de beoogde uitvoer.
- (4) Krachtens artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet bij de vaststelling van de restituties rekening worden gehouden met de limieten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (5) Krachtens artikel 35, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2200/96 worden de prijzen op de markt van de Gemeenschap vastgesteld rekening houdend met de prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer. De prijzen in de internationale handel worden bepaald op basis van de in artikel 35, lid 5, tweede alinea, bedoelde noteringen en prijzen.
- (6) Wegens de omstandigheden in de internationale handel of specifieke vereisten van bepaalde markten, kan het nodig zijn de restitutie voor een bepaald product te diffe-

rentiëren naar gelang van de bestemming van dat product.

- (7) Voor tomaten, citroenen, sinaasappelen, druiven voor tafelgebruik, appels en perziken van de kwaliteitsklassen Extra, I en II van de gemeenschappelijke handelsnormen, kunnen in economisch opzicht belangrijke uitvoertransacties plaatsvinden.
- (8) De toepassing van bovengenoemde voorschriften op de huidige marktsituatie of op de te verwachten marktontwikkelingen, en met name de noteringen en de prijzen voor groenten en fruit in de Gemeenschap en in de internationale handel, leidt tot de restituties zoals die worden vastgesteld in de bijlage.
- (9) Overeenkomstig artikel 35, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 moet ervoor worden gezorgd dat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk worden gebruikt, zonder dat dit evenwel tot discriminatie tussen de belanghebbende marktdeelnemers leidt. In dit verband moet erop worden toegezien dat de reeds eerder door de restitutieregeling op gang gebrachte handelsstromen niet worden verstoord. Daarom, en wegens de seizoengebondenheid van de uitvoer van groenten en fruit, moeten contingenten per product worden vastgesteld.
- (10) Bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1007/2002 ⁽⁵⁾, is de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties vastgesteld.
- (11) Bij Verordening (EEG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2299/2001 ⁽⁷⁾, zijn de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen vastgesteld inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfiatiercertificaten voor landbouwproducten.
- (12) Gelet op de marktsituatie en om een optimaal gebruik van de beschikbare hulpbronnen mogelijk te maken, en gezien de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, moet de meest adequate methode voor de uitvoerrestituties voor de betrokken producten en bestemmingen worden gekozen en bijgevolg mogen voor de betrokken uitvoerperiode niet gelijktijdig restituties volgens het A1-stelsel, A2-stelsel en volgens het A3-stelsel, als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2190/96, houdende uitvoeringsbepalingen inzake de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit, worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 84 van 28.3.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 153 van 13.6.2002, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 308 van 27.11.2001, blz. 19.

- (13) De hoeveelheden voor de verschillende producten moeten worden onderverdeeld volgens de verschillende stelsels voor toekenning van de restituties, rekening houdend met de mate van bederfelijkheid van de producten.
- (14) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

2. Certificaten die in het kader van de voedselhulp worden afgegeven, zoals bedoeld in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1291/2000, worden niet afgeboekt op de in de bijlage bedoelde hoeveelheden.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 2

Artikel 1

1. De uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit zijn vastgesteld in de bijlage.

Deze verordening treedt in werking op 27 juni 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector
groenten en fruit**

Productcode	Bestemming	Systeem			
		A1 Aanvraagperiode certificaten van 27.6 t/m 9.9.2002		B Aanvraagperiode certificaten van 1.7 t/m 16.9.2002	
		Restitutiebedrag (EUR/t netto)	Verwachte hoeveelheden (in t)	Indicatief restitutiebedrag (EUR/t netto)	Verwachte hoeveelheden (t)
0702 00 00 9100	F08	14		14	3 478
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	26		26	1 229
0805 50 10 9100	F00	15		15	0
0806 10 10 9100	F00	23		23	13 255
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	15		15	5 159
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	27		27	19 415

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

F00 alle bestemmingen met uitzondering van Estland.

F03 alle bestemmingen met uitzondering van Zwitserland en Estland.

F04 Hongkong SAR, Singapore, Maleisië, Sri Lanka, Indonesië, Thailand, Taiwan, Papoea-Nieuw-Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentinië, Mexico en Costa Rica.

F08 alle bestemmingen met uitzondering van Slowakije, Letland, Litouwen, Bulgarije en Estland.

F09 Noorwegen, IJsland, Groenland, Faeröer, Polen, Hongarije, Roemenië, Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Voormalige Joegoslavië, Republiek Macedonië, Federale Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro), Malta, Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Rusland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oezbekistan, Oekraïne, in de artikel 36 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie bedoelde bestemmingen, de landen en gebieden van Afrika met uitzondering van Zuid-Afrika, de landen van het Arabische schiereiland (Saoedi-Arabië, Bahrein, Qatar, Oman, Verenigde Arabische Emiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwayn, Ras als Khaimah en Fujairah), Koeweit en Jemen), Syrië, Iran, Jordanië, Bolivia, Brazilië, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador en Colombia.

VERORDENING (EG) Nr. 1111/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte producten, andere dan voor toegevoegde suiker toegekende restituties

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1986 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2699/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1429/95 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1962/2001 ⁽⁴⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen inzake de uitvoerrestituties in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte producten vastgesteld.
- (2) Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96 kan het verschil tussen de prijzen voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van voornoemde verordening bedoelde producten in de internationale handel en de prijzen voor die producten in de Gemeenschap door een uitvoerrestitutie worden overbrugd voorzover dit nodig is om een in economisch opzicht belangrijke uitvoertransactie mogelijk te maken. In artikel 18, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2201/96 is bepaald dat, als de restitutie voor de suiker die is verwerkt in de in artikel 1, lid 1, genoemde producten niet toereikend is om uitvoer van de producten mogelijk te maken, voor die producten de overeenkomstig artikel 17 vastgestelde restitutie geldt.
- (3) Krachtens artikel 17, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 moet bij de vaststelling van de restituties rekening worden gehouden met de situatie of de vooruitzichten met betrekking tot enerzijds de prijzen en de beschikbaarheid van op basis van groenten en fruit verwerkte producten op de markt van de Gemeenschap en anderzijds de in de internationale handel toegepaste prijzen. Bovendien moet rekening worden gehouden met de in artikel 17, lid 2, onder b), bedoelde kosten en het economische aspect van de beoogde uitvoer.
- (4) Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96 moeten de restituties worden vastgesteld binnen de grenzen die voortvloeien uit de in overeenstemming met artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (5) Krachtens artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2201/96 worden de prijzen op de markt van de Gemeenschap vastgesteld rekening houdend met de prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer. De prijzen in de internationale handel moeten worden bepaald op basis van de in artikel 17, lid 3, tweede alinea, bedoelde noteringen en prijzen.
- (6) Wegens de omstandigheden in de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten, kan het nodig zijn de restitutie voor een bepaald product te differentiëren naar gelang van de bestemming van dat product.
- (7) Voor voorlopig verduurzaamde kersen, tomaten zonder schil, gekonfijte kersen, bereide hazelnoten en sommige soorten sinaasappelsap kunnen op dit ogenblik in economisch opzicht belangrijke uitvoertransacties plaatsvinden.
- (8) De toepassing van bovengenoemde voorschriften op de huidige marktsituatie of op de te verwachten marktontwikkelingen, en met name de noteringen en de prijzen voor op basis van groenten en fruit verwerkte producten in de Gemeenschap en in de internationale handel, leidt tot de restituties zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 moet ervoor worden gezorgd dat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk worden gebruikt, zonder dat dit evenwel tot discriminatie tussen de belanghebbende marktdeelnemers leidt. In dit verband moet erop worden toegezien dat de eerder door de restitutieregeling op gang gebrachte handelsstromen niet worden verstoord.
- (10) Bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1007/2002 ⁽⁶⁾, is de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties vastgesteld.
- (11) Bij Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁷⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2299/2001 ⁽⁸⁾, zijn de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen vastgesteld inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfiaticertificaten voor landbouwproducten.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 153 van 13.6.2002, blz. 8.

⁽⁷⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 308 van 27.11.2001, blz. 19.

(12) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor op basis van groenten en fruit verwerkte producten,

2. Certificaten die in het kader van de voedselhulp worden afgegeven, zoals bedoeld in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1291/2000, worden niet afgeboekt op de in lid 1 bedoelde hoeveelheden.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De uitvoerrestituties in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte producten worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 juni 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 juni 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte producten, andere dan voor toegevoegde suiker toegekende restituties

Productcode	Code van de bestemming	Periode toekenning certificaten: juli t/m oktober 2002	
		Periode indiening aanvragen: 27 juni t/m 24 oktober 2002	
		Restitutie (in EUR/t netto)	Hoeveelheid (in t)
0812 10 00 9100	F06	50	2 853
2002 10 10 9100	F10	45	42 477
2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	F06	153	287
2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	F00	59	344
2009 11 99 9110 2009 12 00 9111 2009 19 98 9112	F00	5	300
2009 11 99 9150 2009 19 98 9150	F00	29	301

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001 blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

F00: alle bestemmingen behalve Estland;

F06: alle bestemmingen behalve de landen van Noord-Amerika en Estland;

F10: alle bestemmingen behalve de Verenigde Staten van Amerika, Slowakije, Letland, Bulgarije, Litouwen en Estland.

VERORDENING (EG) Nr. 1112/2002 VAN DE COMMISSIE**van 20 juni 2002****houdende bepalingen voor de uitvoering van de vierde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/48/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 2, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie moet een werkprogramma uitvoeren om geleidelijk de werkzame stoffen te onderzoeken die twee jaar na de datum van kennisgeving van Richtlijn 91/414/EEG op de markt zijn. De eerste fase van dit programma is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie van 11 december 1992 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾. Die eerste fase is aan de gang. De tweede en de derde fase zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 451/2000 van de Commissie van 28 februari 2000 houdende bepalingen voor de uitvoering van de tweede en de derde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad ⁽⁵⁾, en zij zijn eveneens aan de gang.
- (2) Voorzien moet worden in een vierde fase van het werkprogramma voor alle werkzame stoffen die niet onder de eerste, de tweede of de derde fase vallen. Het is wenselijk dat voor bepaalde categorieën werkzame stoffen wordt aangegeven welke werkzame stoffen in de vierde fase van het programma moeten worden opgenomen of onder welke gebruiksvoorwaarden dat moet gebeuren.
- (3) Een kennisgevingsprocedure moet worden ingesteld die belanghebbende producenten de mogelijkheid geeft de Commissie ervan in kennis te stellen dat zij een werkzame stof in bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG opgenomen wensen te zien en dat zij zich ertoe verbinden alle gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een behoorlijke evaluatie van en besluitvorming over die werkzame stof in het licht van de criteria voor opname die zijn vastgesteld in artikel 5 van Richtlijn 91/414/EEG. Aan de hand van dergelijke gegevens kunnen de prioriteiten in het kader van het werkprogramma worden vastgelegd en kan worden bepaald of het dienstig is om deze stoffen na 25 juli 2003 op de markt te laten in afwachting van

de uitkomsten van de beoordeling of mag worden verwacht dat het gebruik ervan aan de eisen van artikel 5 van Richtlijn 91/414/EEG zal voldoen.

- (4) Ten aanzien van de te verstrekken informatie dient te worden aangegeven in welke vorm, binnen welke termijn en bij welke autoriteiten kennisgevers die informatie moeten indienen. Voor de verschillende categorieën werkzame stoffen zijn verschillende kennisgevingsniveaus gewenst. Voor bepaalde categorieën werkzame stoffen worden bepalingen opgesteld inzake de te verstrekken gegevens en de beoordelingscriteria. Derhalve moet worden bepaald dat belanghebbende producenten gedetailleerde gegevens moeten meedelen over de stand van zaken met betrekking tot de volledigheid van de dossiers en over de eindpunten, en dat zij zich ertoe moeten verbinden alle vereiste gegevens binnen een bepaalde termijn mee te delen. Voor de overige werkzame stoffen moeten belanghebbende producenten de basisinformatie verstrekken die nodig is om de werkzame stof en het gebruik ervan te identificeren, en moeten zij zich ertoe verbinden binnen een bepaalde termijn een geheel van gegevens mee te delen.
- (5) De kennisgeving mag niet als voorwaarde gelden om na opname van de werkzame stof in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG de mogelijkheid te hebben gewasbeschermingsmiddelen op de markt te brengen op grond van artikel 13 van Richtlijn 91/414/EEG.
- (6) De bij deze verordening vastgestelde procedures mogen geen belemmering vormen voor procedures en acties op grond van andere communautaire regelgeving, en met name op grond van Richtlijn 79/117/EEG van de Raad van 21 december 1978 houdende verbod van het op de markt brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen bevattende bepaalde actieve stoffen ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/188/EEG van de Commissie ⁽⁷⁾, in gevallen waarin de Commissie over informatie beschikt waaruit blijkt dat aan de in die richtlijn vastgestelde voorwaarden kan zijn voldaan.
- (7) Naar gelang van de conclusies van het in artikel 8, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 91/414/EEG bedoelde voortgangsrapport aan het Europees Parlement en aan de Raad inzake het werkprogramma, stelt de Commissie verdere uitvoeringsbepalingen vast om de beoordeling en de besluitvorming inzake werkzame stoffen waarvoor aan de bij deze verordening vastgestelde bepalingen inzake kennisgeving is voldaan, zo snel mogelijk te kunnen voltooien.

⁽¹⁾ PB L 230 van 9.8.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 6.6.2002, blz. 19.

⁽³⁾ PB L 366 van 15.12.1992, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 259 van 13.10.2000, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 55 van 29.2.2000, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 36.

⁽⁷⁾ PB L 92 van 13.4.1991, blz. 42.

- (8) Krachtens artikel 8, lid 2, vierde alinea, van Richtlijn 91/414/EEG kan bij beschikking van de Commissie worden besloten om een werkzame stof niet in bijlage I op te nemen in die gevallen waarin niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 of waarin de vereiste informatie en gegevens niet binnen de vastgestelde termijn zijn verstrekt, en moeten de lidstaten de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die de betrokken werkzame stof bevatten, intrekken. In bijzondere gevallen evenwel en voorzover de lidstaat dit nauwkeurig kan motiveren, kan het aangewezen zijn de intrekking uit te stellen voor bepaalde essentiële toepassingen waarvoor nog geen alternatief voorhanden is dat een doelmatige bescherming van planten of plantaardige producten kan garanderen, om zo tijd te laten voor de ontwikkeling van alternatieven. De noodzaak om de bepalingen opnieuw te bezien, moet voor elk geval afzonderlijk worden aangetoond.
- (9) Indien voor een bepaalde werkzame stof niet wordt voldaan aan de in deze verordening vastgestelde eisen inzake kennisgeving, belet niets de belanghebbenden om op een later tijdstip alsnog een aanvraag in te dienen om die werkzame stof in bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG op te nemen volgens de in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG omschreven procedure.
- (10) Het is passend dat de kosten in verband met de beoordeling om aan te tonen dat een product veilig op de markt kan worden gebracht, ten laste komen van de fabrikant, en dus moet een retributie worden betaald aan de autoriteit die door de Commissie is aangewezen om de kennisgeving voor die werkzame stof te onderzoeken.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN EN DEFINITIES

Artikel 1

Werkingsfeer

1. Bij deze verordening worden uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor het eerste deel van de toepassing van de vierde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, hierna „de richtlijn” te noemen.

2. Het eerste deel van de toepassing van de vierde fase betreft de kennisgeving van de in de bijlagen I en II bij deze verordening genoemde of bedoelde werkzame stoffen met het oog op de eventuele opnemings ervan, eerst in een prioriteitenlijst van werkzame stoffen en vervolgens in bijlage I bij de richtlijn. Het bepaalde in artikel 6, leden 2 en 3, en artikel 6, lid 4, tweede alinea, van de richtlijn geldt niet voor een in de bijlagen

I en II genoemde of bedoelde stof zolang de procedures waarin deze verordening voor die stoffen voorziet, niet zijn afgewikkeld.

3. Deze verordening geldt onverminderd voor:

- verificaties door de lidstaten, met name in het kader van verlengingen van toelatingen overeenkomstig artikel 4, lid 4, van de richtlijn;
- herzieningen door de Commissie overeenkomstig artikel 5, lid 5, van de richtlijn;
- beoordelingen op grond van Richtlijn 79/117/EEG.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- „producent”:
 - voor in de Gemeenschap geproduceerde werkzame stoffen, de fabrikant of een in de Gemeenschap gevestigde persoon die door de fabrikant voor de naleving van deze verordening als zijn alleenvertegenwoordiger is aangewezen;
 - voor buiten de Gemeenschap geproduceerde werkzame stoffen, de in de Gemeenschap gevestigde persoon die door de fabrikant voor de naleving van deze verordening als zijn alleenvertegenwoordiger in de Gemeenschap is aangewezen;
 - voor werkzame stoffen waarvoor een gezamenlijke kennisgeving of een gezamenlijk dossier wordt ingediend, de in de Gemeenschap gevestigde vereniging van producenten die door de in het eerste of tweede streepje bedoelde producenten voor de naleving van deze verordening is aangewezen;
- „fabrikant”: de persoon die de werkzame stof zelf vervaardigt of deze namens hem door een derde laat vervaardigen;
- „comité”: het bij artikel 19 van de richtlijn ingestelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

Artikel 3

Autoriteiten in de lidstaten

1. De lidstaten kennen de verantwoordelijkheid voor de nakoming van hun verplichtingen in het kader van het in artikel 8, lid 2, van de richtlijn bedoelde werkprogramma toe aan een of meer autoriteiten.

2. In het kader van deze verordening is in elke lidstaat één in bijlage VI genoemde nationale autoriteit belast met de coördinatie en alle nodige contacten met de producenten, de andere lidstaten en de Commissie. Elke lidstaat stelt de Commissie en de aangewezen nationale coördinatieautoriteit van elke andere lidstaat in kennis van elke wijziging in de meegedeelde bijzonderheden over de aangewezen nationale coördinatieautoriteit.

HOOFDSTUK 2

VIERDE FASE VAN HET WERKPROGRAMMA

Artikel 4

Elementaire kennisgeving

1. Producenten die een in bijlage I bij deze verordening genoemde werkzame stof wensen opgenomen te zien in bijlage I bij de richtlijn, geven de in bijlage V aangewezen instantie daarvan kennis. De Commissie gaat regelmatig na of de in die bijlage aangewezen instantie de haar in diezelfde bijlage toegewezen taken naar behoren uitvoert. Volgens de procedure van artikel 19 van de richtlijn kan worden besloten een andere instantie aan te wijzen, indien mocht blijken dat de taken niet naar behoren worden uitgevoerd.
2. Voor elke werkzame stof afzonderlijk moet binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening kennisgeving worden gedaan volgens het in bijlage III, deel 1, bij deze verordening vastgestelde model, en die kennisgeving moet vergezeld gaan van de schriftelijke verbintenis tot het indienen van een dossier.
3. Producenten die voor een in lid 1 bedoelde werkzame stof niet binnen de in lid 2 genoemde termijn kennisgeving hebben gedaan of van wie de kennisgeving is afgewezen overeenkomstig artikel 6, mogen aan het beoordelingsprogramma alleen nog collectief deelnemen samen met een of meer kennisgevers voor de werkzame stof van wie de kennisgeving wel is aanvaard overeenkomstig artikel 6, met inbegrip van een lidstaat die kennisgeving heeft gedaan overeenkomstig artikel 6, lid 2, en wel door indiening van een gezamenlijk dossier.

Artikel 5

Volledige kennisgeving

1. Producenten die een in bijlage II bij deze verordening bedoelde werkzame stof opgenomen wensen te zien in bijlage I bij de richtlijn, geven de in bijlage V aangewezen instantie daarvan kennis.
2. De kennisgevingen worden voor elke werkzame stof afzonderlijk ingediend als volgt:
 - a) binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening, een eerste kennisgeving overeenkomstig het model voor kennisgeving dat is opgenomen in deel 1 van bijlage III bij deze verordening, en
 - b) binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening, een tweede kennisgeving overeenkomstig het model voor kennisgeving dat is opgenomen in deel 2 van bijlage III bij deze verordening, vergezeld van een schriftelijke verbintenis tot het indienen van een volledig dossier.
3. Producenten die voor een in lid 1 bedoelde werkzame stof niet binnen de in lid 2 genoemde termijn kennisgeving hebben gedaan of van wie de kennisgeving is afgewezen overeenkomstig artikel 6, mogen aan het beoordelingsprogramma nog alleen collectief deelnemen samen met een of meer kennisgevers voor de werkzame stof van wie de kennisgeving wel is aanvaard overeenkomstig artikel 6, met inbegrip van een lidstaat die kennisgeving heeft gedaan overeenkomstig artikel 6, lid 2, en wel door indiening van een gezamenlijk dossier.

Artikel 6

Onderzoek van de elementaire en de volledige kennisgevingen

1. De Commissie stelt het Comité binnen twee maanden na het verstrijken van de in artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 2, onder a), vastgestelde termijn in kennis van de tijdig ontvangen kennisgevingen.
2. Voor elke werkzame stof waarvoor geen enkele producent een kennisgeving heeft ingediend, mag een lidstaat verklaren dat hij die werkzame stof opgenomen wenst te zien in bijlage I bij de richtlijn, door daarvan overeenkomstig de artikelen 4 of 5 kennisgeving te doen aan de in bijlage V aangewezen instantie. Deze kennisgevingen moeten zo spoedig mogelijk worden ingediend en in elk geval binnen drie maanden nadat de Commissie de lidstaten ervan in kennis heeft gesteld dat voor die stof geen kennisgeving is ingediend. Een lidstaat die een kennisgeving heeft ingediend, wordt vervolgens als producent beschouwd in het kader van de evaluatie van de betrokken werkzame stof.
3. Uiterlijk zes maanden na het verstrijken van elk van de in artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 2, vastgestelde termijnen stelt de Commissie het comité in kennis van de aanvaardbaarheid van de ontvangen kennisgevingen, met inachtneming van de in bijlage IV, delen 1 en 2, vastgestelde criteria.
4. Gedetailleerde bepalingen betreffende de indiening van de dossiers, de termijn(en) voor de indiening ervan en de retributieregeling voor de werkzame stoffen waarvoor de kennisgeving ontvankelijk is verklaard, worden door de Commissie opgenomen in een overeenkomstig artikel 8, lid 2, tweede alinea, van de richtlijn vast te stellen verordening.
5. Overeenkomstig artikel 8, lid 2, vierde alinea, van de richtlijn besluit de Commissie om in de bijlagen I en II bij de richtlijn bedoelde werkzame stoffen waarvoor geen aanvaardbare kennisgeving is ingediend binnen de vastgestelde termijn, niet op te nemen in bijlage I bij de richtlijn. In dat besluit moeten de redenen voor de niet-opneming worden vermeld. De lidstaten trekken alle toelatingen van gewasbeschermingsmiddelen die deze werkzame stoffen bevatten, in binnen de in dat besluit vastgestelde termijn.

HOOFDSTUK 3

RETRIBUTIES

Artikel 7

Retributies voor kennisgevingen in het kader van de vierde fase van het werkprogramma

1. Producenten die overeenkomstig artikel 4 een kennisgeving indienen, betalen bij de indiening van de kennisgeving aan de in bijlage V aangewezen instantie een retributie van 750 EUR voor elke werkzame stof. De retributie wordt uitsluitend gebruikt voor de financiering van de kosten die werkelijk worden gemaakt voor de uitvoering van de in bijlage V genoemde taken.

2. Producenten die overeenkomstig artikel 5, lid 2, onder a), een kennisgeving indienen, betalen bij de indiening van de kennisgeving aan de in bijlage V aangewezen instantie een retributie van 5 000 EUR voor elke werkzame stof. De retributie wordt uitsluitend gebruikt voor de financiering van de kosten die werkelijk worden gemaakt voor de uitvoering van de in bijlage V genoemde taken.

HOOFDSTUK 4

SLOTBEPALINGEN

Artikel 8

Tijdelijke maatregelen

Indien de Commissie op grond van artikel 8, lid 2, vierde alinea, heeft besloten een werkzame stof te schrappen omdat geen aanvaardbare kennisgeving is ingediend, kan zij, voorzover een lidstaat aanvullend technisch bewijsmateriaal heeft geleverd waaruit blijkt dat het absoluut noodzakelijk is de stof verder te blijven gebruiken of dat er geen doeltreffend alternatief is, voorzien in een overgangperiode die lang genoeg duurt om een geschikt alternatief te ontwikkelen.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 20 juni 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Werkzame stoffen waarop de elementaire kennisgeving in het kader van de vierde fase van het in artikel 8, lid 2, van de richtlijn bedoelde werkprogramma betrekking heeft

Alle werkzame stoffen (met inbegrip van varianten daarvan zoals zouten, esters of aminen) die vóór 25 juli 1993 op de markt waren, met uitzondering van de werkzame stoffen die vallen onder:

- Verordening (EEG) nr. 3600/92,
- Verordening (EG) nr. 451/2000,
- bijlage II bij deze verordening.

In afwijking van bovenstaande uitzonderingen mag voor stoffen die voordien werden geacht te vallen onder Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ maar die, op grond van een toelichting bij de werkingssfeer van de richtlijn, nu geacht worden te vallen onder Richtlijn 91/414/EEG en die zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 451/2000, kennisgeving worden gedaan op grond van artikel 4. Dat geldt met name voor stoffen die zijn toegelaten als ontsmettingsmiddelen, d.i. producten die indirect worden toegepast (bijv. voor de ontsmetting van of insectenverdelging in lege opslagruimten of andere voorzieningen en artikelen zoals in broeikassen, teeltkassen, containers, dozen, zakken, tonnen, enz.) waarbij het gebruik gericht is op de vernietiging van organismen die enkel en specifiek schadelijk zijn voor planten of plantaardige producten en voorzover na de behandeling uitsluitend planten en plantaardige producten worden geteeld of opgeslagen in de behandelde voorzieningen.

Van alle stoffen die tot de onderstaande categorieën behoren, moet kennisgeving worden gedaan, zelfs indien zij niet in de tabel zijn genoemd:

- werkzame stoffen die op grond van EU-regelgeving in levensmiddelen of diervoeders mogen worden gebruikt;
- werkzame stoffen die extracten van planten zijn;
- werkzame stoffen die dierlijke producten zijn of door middel van een eenvoudige verwerking van dierlijke producten zijn afgeleid;
- werkzame stoffen die uitsluitend als lokstof of afweermiddel worden of zullen worden gebruikt (met inbegrip van feromonen). Werkzame stoffen die uitsluitend worden of zullen worden gebruikt in vallen en/of verdelers, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad ⁽²⁾ inzake biologische landbouw.

Van alle stoffen die zijn opgenomen in of die vallen onder een categorie die is opgenomen in de onderstaande tabel, dient aangifte te worden gedaan overeenkomstig artikel 5:

(4E-7Z)-4,7-Tridecadien-1-yl-acetaat	1,7-Dioxaspiro-5,5-undecan
(4Z-9Z)-7,9-Dodecadien-1-ol	1-Decanol
(7Z-11Z)-7,11-Hexadien-1-yl-acetaat	2-Fenylfenol (incl. natriumzout)
(E)-10-Dodeceenylacetaat	2-Propanol
(E)-11-Tetradeceenylacetaat	3,7-Dimethyl-2,6-octadien-1-ol
(E)-7-(Z)-9-Dodecadienylacetaat	3,7-Dimethyl-2,6-octadienal
(E,E)-8,10-Dodecadien-1-ol	4-Chloor-3-methylfenol
(E/Z)-8-Dodeceenylacetaat	5-Deceen-1-ol
(Z)-11-Hexadecanol	5-Deceen-1-yl-acetaat
(Z)-11-Tetradeceen-1-yl-acetaat	6-Benzyladenine
(Z)-13-Octadecanol	7,8-Epoxi-2-methyl-octadecan
(Z)-3-Methyl-6-isopropenyl-3,4-decadien-1-yl	7-Methyl-3-methyleen-7-octeen-1-yl-propionaat
(Z)-3-Methyl-6-isopropenyl-9-deceen-1-yl-acetaat	Aziijnzuur
(Z)-5-Dodeceen-1-yl-acetaat	Acridine basen
(Z)-7-Tetradecanol	Alkyldimethybenzylammoniumchloride
(Z)-7-Tetradecenol	Alkyldimethylethylbenzylammoniumchloride
(Z)-8-Dodeceenol	Aluminiumammoniumsulfaat
(Z)-8-Dodeceenylacetaat	Aluminiumsulfaat
(Z)-9-Dodeceenylacetaat	Aminozuren
(Z)-9-Hexadecenol	Ammoniumcarbonaat
(Z)-9-Tetradeceenylacetaat	Ammoniumhydroxide
(Z)-9-Tricoseen	Ammoniumsulfaat
(Z,E)-11-Tetradecadien-1-yl-acetaat	Anthraquinone
(Z,Z)-Octadienylacetaat	Azadirachtin
	Bariumnitraat

⁽¹⁾ PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 198 van 22.7.1991, blz. 1.

Bifenyyl	Lauryldimethylbenzylammoniumchloride
Beenderolie	Lecithine
Boorzuur	Kalkfosfaatslak
Calciumcarbide	Californische pap
Calciumcarbonaat	Methylnonylketon
Calciumchloride	Methyl-trans-6-nonenooat
Calciumhydroxide	Naftaleen
Calciumoxide	1-Naftyacetamide
Kooldioxide	1-Naftylazijnzuur
Chloorhydraat van poly(imino imido biguanidine)	2-Naftyloxyacetamide
Chloorfyllin	2-Naftyloxyazijnzuur
Cholinechloride	Naftylazijnzuur ethylester
cis-7, trans-11-Hexadecadienylacetaat	Nicotine
cis-Zeatin	Stikstof
Citronellol	Octyldecyldimethylammoniumchloride
Cysteïne	Uienextract
Denathoniumbenzooat	Oxycholine
Didecyldimethylammoniumchloride	Papaine
Dioctyldimethylammoniumchloride	Paraffineolie
Dodecylalcohol	p-Cresylacetaat
EDTA en zouten daarvan	Paprika
Ethanol	Petroleum (verschillende destillaatfracties)
Ethoxyquine	Ferodim
Farnesol	Fosforzuur
Vetzuren met inbegrip van esters en zouten daarvan, zoals ⁽¹⁾ :	Foxim
— decaanzuur	Plant aardige oliën, zoals ⁽²⁾ :
— ethylhexanoaat	— kokosolie
— ethylelaat	— peperboomolie
— vetzuur kaliumzout	— etherische oliën
— pelargonzuur (nonaanzuur)	— eucalyptusolie
Vetalcoholen	— maisolie
Foliumzuur	— olijfolie
Formaldehyde	— aardnotenolie
Mierenzuur	— dennenolie
Knoflookextract	— raapzaadolie
Gelatine	— soyaolie
Gibberellinezuur	— zonnebloemolie
Gibberelline	Kaliumpermanganaat
Glutaraldehyde	Kaliumsorbaat
Rupsenlijm (fruitteelt)	Pronumone
Waterstofperoxide	Propionzuur
Gehydrolyseerde eiwitten	Pyrethrines
Indolylazijnzuur	Kwartszand
Indolyboterzuur	Quassia
Ijzersulfaat	Kwatenaire ammoniumverbindingen
Kieselgoer (diatomeeënaarde)	Chinolinederivaten
Melkzuur	Op geur gebaseerde afweermiddelen van dierlijke of van plantaardige oorsprong
Lauryldimethylbenzylammoniumbromide	Harsen en polymeren
	Gesteentemeel

⁽¹⁾ Van elk vetzuur moet apart kennisgeving worden gedaan, maar niet van de varianten ervan.

⁽²⁾ Van elke plantaardige olie moet apart kennisgeving worden gedaan.

Rotenon	Natrium o-benzyl-p-chloorfenoxide
Zeealgenextract	Natriumorthofenylfenol
Zeewier	Natriumpropionaat
Sebacinezuur	Natrium p-t-amylfenoxide
Serricornin	Natriumtetraboraat
Silicaten (natrium en kalium)	Soyaextract
Zilverjodide	Soyaolie, geëpoxyleerd
Natrium-p-tolueensulfonchloramide	Zwavel en zwaveldioxide
Natriumcarbonaat	Zwavelzuur
Natriumchloride	Teeroliën
Natriumwaterstofcarbonaat	trans-6-Noneen-1-ol
Natriumhydroxide	trans-9-Dodecylacetaat
Natriumhypochloriet	Trimedlure
Natriumlaurylsulfaat	Ureum
Natriummetabisulfiet	Wassen

BIJLAGE II

Werkzame stoffen (met inbegrip van varianten daarvan zoals zouten, esters of amines) waarop de volledige kennisgeving in het kader van de vierde fase van het in artikel 8, lid 2, van de richtlijn bedoelde werkprogramma betrekking heeft

Alle werkzame stoffen (met inbegrip van alle varianten daarvan) die op de markt waren vóór 25 juli 1993 en:

1. die micro-organismen, waaronder virussen, zijn, met inbegrip van:

Aschersonia aleyrodis
Agrotis segetum granulosis virus
Bacillus sphaericus
Bacillus thuringiensis met inbegrip van (*):
— subspecies aizawai
— subspecies israelensis
— subspecies kurstaki
— subspecies tenebrionis
Beauveria bassiana
Beauveria brongniartii (syn. B. tenella)
Cydia pomonella granulosis virus
Mamestra brassica nuclear polyhedrosis virus
Metarhizium anisopliae
Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis virus
Phlebiopsis gigantea
Streptomyces griseoviridis
Tomato mosaic virus
Trichoderma harzianum
Trichoderma polysporum
Trichoderma viride
Verticillium dahliae Kleb.
Verticillium lecanii

2. die worden gebruikt als rodenticide (producten die in gebieden waar planten worden gekweekt (akkers, kassen, bos) worden gebruikt om planten en plantaardige producten die in de betrokken gebieden tijdelijk in de open lucht worden opgeslagen zonder gebruikmaking van opslagvoorzieningen, te beschermen), met inbegrip van:

Brodifacoum
Bromadiolon
Bromethalin
Calciferol
Calciumfosfaat
Chloralose
Chloorfacinon
Cholecalciferol
Coumachlor
Coumafuryl
Coumatetralyl
Crimidine
p-Dichlorobenzeen
Difenacoum
Difethialon
Difacinon
Ethanethiol
Flocumafen

(*) Voor elke ondersoort moet apart kennisgeving worden gedaan.

Fluoroacetamide

Isoval

Papaïne

Fosfine en fosfinevormende verbindingen zoals:

— aluminiumfosfide

— calciumfosfide

— magnesiumfosfide

— zinkfosfide

Pyranocumarin

Scilliroside

Natriumcyanide

Natriumdimethylarsinaat

Strychnine

Sulfaquinoxaline

Thalliumsulfaat

Thioureum

Tricalciumfosfaat

3. die worden gebruikt op opgeslagen planten of plantaardige producten, met inbegrip van:

Cyaniden zoals:

— calciumcyanide

— waterstofcyanide

— natriumcyanide

Fosfine en fosfinevormende verbindingen zoals:

— aluminiumfosfide

— magnesiumfosfide

BIJLAGE III

DEEL 1

Kennisgeving betreffende een werkzame stof overeenkomstig artikel 4 en artikel 5, lid 2, onder a)*Model*

De kennisgeving moet zowel op papier als in de vorm van een computerbestand worden gedaan (aangeleverd door de in bijlage V aangewezen instantie).

De kennisgeving dient de volgende gegevens te bevatten:

REFERENTIENUMMER:

1. IDENTIFICATIEGEGEVENS OVER DE KENNISGEVER

- 1.1. Fabrikant van de werkzame stof, als omschreven in artikel 2, onder b) (naam en adres, alsmede plaats waar de fabriek is gevestigd)
- 1.2. Naam en adres van de producent als omschreven in artikel 2, onder a), met inbegrip van de naam van de (natuurlijke) persoon die verantwoordelijk is voor de kennisgeving en de nakoming van de verdere uit deze verordening voortvloeiende verplichtingen
 - 1.2.1. a) Telefoonnummer
 - b) Faxnummer
 - c) E-mailadres
 - 1.2.2. a) Gebruikelijke contactpersoon
 - b) Andere contactpersoon

2. INFORMATIE OM DE IDENTIFICATIE VAN DE WERKZAME STOF TE VERGEMAKKELIJKEN

- 2.1. Triviale naam (voorgesteld of goedgekeurd als ISO-naam), in voorkomend geval, onder vermelding van de door de fabrikant geproduceerde varianten daarvan zoals zouten, esters of aminen. Voor micro-organismen de naam van de soort en, in voorkomend geval, van de ondersoort
- 2.2. Chemische naam (IUPAC- en CAS-nomenclatuur) (in voorkomend geval)
- 2.3. CAS-, CIPAC- en EEG-nummers (indien beschikbaar)
- 2.4. Molecuulformule, structuurformule en moleculaire massa (in voorkomend geval)
- 2.5. Andere informatie die noodzakelijk wordt geacht om de identificatie te vergemakkelijken, bijvoorbeeld methode van vervaardiging/extractie of oorsprong van de materialen waaruit de stof is vervaardigd
- 2.6. Specificatie van de zuiverheid van de werkzame stof in g/kg of g/l (naar gelang van het geval).
- 2.7. Indeling en kenmerking van de werkzame stof overeenkomstig Richtlijn 67/548/EEG van de Raad (PB L 196 van 16.8.1967, blz. 1) (effecten op de gezondheid en het milieu).

3. VERDERE GEGEVENS

- 3.1. Voor elke lidstaat, een lijst van de gewassen/toepassingen waarvoor gewasbeschermingsmiddelen die de werkzame stof bevatten, momenteel zijn toegelaten
- 3.2. Verdere gegevens over de werkzame stof overeenkomstig de punten 3.1 tot en met 3.5 van bijlage II bij de richtlijn
- 3.3. Datum en referentienummer van de meest recente beoordeling van de werkzame stof in een lidstaat van de Europese Unie
- 3.4. Datum en referentienummer van de meest recente beoordeling van de werkzame stof in een OESO-land

4. VERBINTENIS

De kennisgever verbindt zich ertoe de dossiers aan de aangewezen coördinatieautoriteit van de als rapporteur aangewezen lidstaat te doen toekomen binnen de termijn die is aangegeven in de op grond van artikel 6, lid 4, van de onderhavige verordening vast te stellen verordening. De kennisgever stemt erin toe om, wanneer in de vast te stellen verordening verscheidene kennisgevers voor deze werkzame stof zijn vermeld, alles in het werk te stellen wat redelijkerwijs mogelijk is om samen met die andere kennisgevers collectief een enkel dossier in te dienen.

De kennisgever verbindt zich ertoe om bij de indiening van de kennisgeving de in artikel 7 vastgestelde retributie te betalen aan de in bijlage V aangewezen instantie.

De kennisgever verklaart dat het hem bekend is dat hem bij de indiening van het volledige dossier voor een werkzame stof waarvoor de in artikel 6, lid 4, bedoelde verordening van toepassing is, een retributie zal worden aangerekend door de lidstaat.

De kennisgever bevestigt dat de bovenstaande informatie eerlijk en correct is.

De kennisgever verklaart dat een door de fabrikant verleende machtiging om voor de naleving van deze verordening als diens alleenvertegenwoordiger op te treden, is bijgesloten indien nodig.

Handtekening (van de persoon die bevoegd is om namens de in punt 1.1 genoemde onderneming te handelen)

DEEL 2

Kennisgeving betreffende een werkzame stof overeenkomstig artikel 5, lid 2, onder b)*Model*

De kennisgeving moet zowel op papier als in de vorm van een computerbestand worden gedaan (aangeleverd door de in bijlage V aangewezen instantie).

De kennisgeving dient de volgende gegevens te bevatten:

REFERENTIENUMMER:

1. IDENTIFICATIEGEGEVENS OVER DE KENNISGEVER

- 1.1. Fabrikant van de werkzame stof, als omschreven in artikel 2, onder b) (naam en adres, alsmede plaats waar de fabriek is gevestigd)
- 1.2. Naam en adres van de producent als omschreven in artikel 2, onder a), met inbegrip van de naam van de (natuurlijke) persoon die verantwoordelijk is voor de kennisgeving en de nakoming van de verdere uit deze verordening voortvloeiende verplichtingen
 - 1.2.1. a) Telefoonnummer
 - b) Faxnummer
 - c) E-mailadres
 - 1.2.2. a) Gebruikelijke contactpersoon
 - b) Andere contactpersoon

2. INFORMATIE OM DE IDENTIFICATIE VAN DE WERKZAME STOF TE VERGEMAKKELIJKEN

- 2.1. Triviale naam (voorgesteld of goedgekeurd als ISO-naam), in voorkomend geval onder vermelding van de door de fabrikant geproduceerde varianten daarvan zoals zouten, esters of aminen. Voor micro-organismen de naam van de soort en, in voorkomend geval, van de ondersoort
- 2.2. Chemische naam (IUPAC- en CAS-nomenclatuur) (in voorkomend geval)
- 2.3. CAS-, CIPAC- en EEG-nummers (indien beschikbaar)
- 2.4. Molecuulformule, structuurformule en moleculaire massa (in voorkomend geval)
- 2.5. Specificatie van de zuiverheid van de werkzame stof in g/kg of g/l, naar gelang van het geval
- 2.6. Indeling en kenmerking van de werkzame stof overeenkomstig Richtlijn 67/548/EEG (effecten op de gezondheid en het milieu)

3. VOLLEDIGHEIDSCONTROLE

In de vorm zoals op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening door de Commissie in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid is aanbevolen, moet een volledigheidscntrole worden gepresenteerd voor elk punt van de bijlagen II en III bij de richtlijn dat relevant is voor het beperkte scala van representatieve gebruiksdoeleinden van de werkzame stof waarvoor de kennisgever voornemens is om aan de hand van de gegevens die zullen worden verstrekt, aan te tonen dat deze aanvaardbaar zijn wat de toetsing aan de in artikel 5 van de richtlijn vastgestelde criteria voor een of meer preparaten betreft.

De kennisgever moet deze representatieve gebruiksdoeleinden identificeren.

4. LIJST VAN BESCHIKBARE STUDIES

- Een lijst van alle ter beschikking van de kennisgever staande studies die als onderdeel van het dossier zullen worden ingediend bij de als rapporteur aangewezen lidstaat
 - Een gedetailleerd voorlopig plan, inclusief verbintenissen, voor de uitvoering van verdere studies ter vervollediging van het dossier
 - Een afzonderlijke lijst van alle sinds 1 augustus 1994 uitgevoerde studies (met uitzondering van de in bijlage III, punt 6, van de richtlijn bedoelde studies over de deugdelijkheid)
5. Voor elke lidstaat, een lijst van de gewassen waarvoor gewasbeschermingsmiddelen die de werkzame stof bevatten, momenteel zijn toegelaten
 6. Datum en referentie van de meest recente beoordeling van de werkzame stof in een lidstaat van de Europese Unie
 7. Datum en referentie van de meest recente beoordeling van de werkzame stof in een OESO-land

8. LIJST VAN EINDPUNTEN

Er moet een lijst worden meegedeeld van alle navolgende eindpunten die relevant zijn voor het beperkte scala van gebruiksdoeleinden van de werkzame stof waarvoor de kennisgever aan de hand van de gegevens die zullen worden verstrekt, moet aantonen dat voor één of meer preparaten kan worden voldaan aan de eisen die in de richtlijn worden gesteld wat de in artikel 5 van de richtlijn vermelde criteria betreft.

De eindpunten voor rodenticiden en producten voor gebruik bij opgeslagen planten en plantaardige producten zijn vastgesteld in bijlage IV, deel 2, afdeling 2, punt 8, van Verordening (EG) nr. 451/2000.

De eindpunten voor micro-organismen zijn:

IDENTITEIT EN BIOLOGISCHE EIGENSCHAPPEN

Voorgenomen gebruik	
Bekend of nieuw organisme	
GGO	
Taxonomie	
Soort, ondersoort, stam	
Identificatie/opsporing	
Analysemethoden	
Werking	
Levenscyclus	
Gastheerspecificiteit	
Bekende opportunist	
Toxineproductie	
Resistentie	
Rustfasen	
Productiecontrole	

EINDPUNTEN EN AANVERWANTE INFORMATIE

1. **Becoördeling van het gevaar**1.1. *Gevaar voor de mens*

Pathogeniteit	
Infectiviteit	
Toxiciteit	
Irritatie, sensibilisatie	
Genotoxiciteit	
Medische verslagen	
Formulering	

1.2. *Gevaar voor het milieu*

Effect op niet-doelorganismen	
Formulering	

2. Beoordeling blootstelling en risico-evaluatie**2.1. Blootstelling van de gebruiker**

Toepassingsmethode

Modellen voor blootstelling van de gebruiker

2.2. Blootstelling van het milieu

Natuurlijk voorkomen, achtergrondniveau

Toepassingsmethode

Controle na de introductie

2.3. Blootstelling van de consument

Residuen

--

3. Formulering

Technische specificatie

Verpakking

9. VERBINTENIS

De kennisgever bevestigt dat de in de punten 3 en 8 van de kennisgeving verstrekte informatie is gebaseerd op studies waarover hij kan beschikken en die bij de als rapporteur aangewezen lidstaat zullen worden ingediend als onderdeel van het dossier.

De kennisgever verbindt zich ertoe de dossiers aan de aangewezen coördinatieautoriteit van de als rapporteur aangewezen lidstaat te doen toekomen binnen de termijn die is vastgesteld in de op grond van artikel 6, lid 4, van de onderhavige verordening vast te stellen verordening. De kennisgever stemt erin toe om, wanneer in de vast te stellen verordening verscheidene kennisgevers voor deze werkzame stof zijn vermeld, alles in het werk te stellen wat redelijkerwijs mogelijk is om samen met die andere kennisgevers collectief een enkel dossier in te dienen.

De kennisgever verbindt zich ertoe om bij de indiening van de kennisgeving de in artikel 7 vastgestelde retributie te betalen aan de in bijlage V aangewezen instantie.

De kennisgever verklaart dat het hem bekend is dat hem bij de indiening van het volledige dossier voor een werkzame stof waarvoor de in artikel 6, lid 4, bedoelde verordening van toepassing is, een retributie zal worden aangerekend door de lidstaat.

De kennisgever bevestigt dat de bovenstaande informatie eerlijk en correct is.

De kennisgever verklaart dat een door de fabrikant verleende machtiging om voor de naleving van deze verordening als diens alleenvertegenwoordiger op te treden, is bijgesloten indien nodig.

Handtekening (van de persoon die bevoegd is om namens de in punt 1.1 genoemde onderneming te handelen)

BIJLAGE IV

DEEL 1

Criteria voor het aanvaarden van de in artikel 4 bedoelde kennisgevingen

Een kennisgeving wordt slechts aanvaard, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. de kennisgeving is ingediend binnen de in artikel 4, lid 2, vastgestelde termijn;
2. zij is ingediend door een kennisgever die een producent is als omschreven in artikel 2, onder a), voor een werkzame stof als omschreven in de richtlijn, die op de markt wordt gebracht en gebruikt in het kader van de gewasbescherming;
3. zij is ingediend overeenkomstig het in bijlage III, deel 1, vastgestelde model;
4. de in artikel 7, lid 1, bedoelde retributie is betaald.

DEEL 2

Criteria voor het aanvaarden van de in artikel 5 bedoelde kennisgevingen

Een kennisgeving wordt slechts aanvaard, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. de kennisgeving is ingediend binnen de in artikel 5, lid 2, vastgestelde termijn;
2. zij is ingediend door een kennisgever die een producent is als omschreven in artikel 2, onder a), voor een werkzame stof als omschreven in de richtlijn, die op de markt wordt gebracht en gebruikt in het kader van de gewasbescherming;
3. zij is ingediend overeenkomstig het in bijlage III, deel 2, vastgestelde model;
4. uit de volledigheidscntrole blijkt dat het beschikbare dossier volledig genoeg is of er wordt een tijdschema ter vervollediging ervan voorgesteld;
5. de lijst van eindpunten is volledig genoeg;
6. de in artikel 7, lid 2, bedoelde retributie is betaald.

BIJLAGE V

In de artikelen 4 en 5 bedoelde aangewezen instantie

De volgende instantie wordt aangewezen om namens de Commissie de in artikel 6 bedoelde taken te verrichten:
Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft, (RENDER 4) Messeweg 11-12, D-38104 Braunschweig (internet-adres: <http://www.bba.de/english/render.htm> of e-mail: render@bba.de). De in artikel 7 vastgestelde retributie moet worden betaald aan:

Rekeninghouder: Bundeskasse Halle

Rekeningnummer: 8000 10 20

BLZ (identificatiecode van de bank): 800 000 00, Landeszentralbank Halle

IBAN (internationaal bankrekeningnummer): DE 588 00 00 00 00 8000 10 20

BIC: ZBNS DE 21 800

(vermelding: „BBA-RENDER 4” en het referentienummer van de kennisgeving).

Deze instantie heeft tot taak:

1. de in de artikelen 4 en 5 bedoelde kennisgevingen te onderzoeken;
2. het modelformulier voor de in artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 2, bedoelde kennisgevingen vast te stellen en ter beschikking van de kennisgevers te stellen;
3. de kennisgevingen te onderzoeken en, indien nodig, overleg te plegen met deskundigen uit andere lidstaten in het licht van de in bijlage IV vermelde aanvaardbaarheidscriteria;
4. binnen drie maanden na de elk van de in artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 2, vastgestelde termijnen bij de Commissie verslag uit te brengen over de aanvaardbaarheid van de ontvangen kennisgevingen;
5. de ontvangen kennisgevingen ter beschikking te stellen van de Commissie;
6. een gedetailleerde rekening ter beschikking te stellen van de Commissie;
7. indien het totale bedrag van de door alle kennisgevers betaalde retributies de werkelijke kosten van het onderzoek en de administratieve behandeling van alle kennisgevingen overtreft, het resterende bedrag in gelijke delen aan de kennisgevers terug te betalen.

BIJLAGE VI

COÖRDINATIEAUTORITEIT IN ELK VAN DE LIDSTATEN

OOSTENRIJK

Bundesamt und Forschungszentrum für Landwirtschaft
Spargelfeldstraße 191
A-1226 Wien

BELGIË

Ministère des classes moyennes et de l'agriculture
Service qualité des matières premières et analyses
WTC 3, 8e étage
Boulevard S. Bolivar 30
B-1000 Brussel

DENUMARKEN

Ministry of Environment
Danish Environmental Protection Agency
Pesticide Division
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

DUITSLAND

Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft (BBA)
Abteilung für Pflanzenschutzmittel und Anwendungstechnik (AP)
Messeweg 11-12
D-38104 Braunschweig

GRIEKENLAND

Hellenic Republic
Ministry of Agriculture
General Directorate of Plant Produce
Directorate of Plant Produce Protection
Department of Pesticides
3-5 Hippokratous Street
GR-10164 Athens

SPANJE

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
Dirección General de Agricultura
Subdirección General de Medios de Producción Agrícolas
C/ Ciudad de Barcelona, 118-120
E-28007 Madrid

FINLAND

Plant Production Inspection Centre
Pesticide Division
P.O. BOX 42
FIN-00501 Helsinki

FRANKRIJK

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction générale de l'alimentation
Sous-direction de la qualité et de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

IERLAND

Pesticide Control Service
Department of Agriculture, Food and Rural Development
Abbotstown Laboratory Complex
Abbotstown, Castleknock
Dublin 15
Ireland

ITALIË

Ministero della Sanità
Dipartimento degli Alimenti, Nutrizione e Sanità Pubblica Veterinaria
Ufficio XIV
Piazza G. Marconi, 25
I-00144 Roma

LUXEMBURG

Administration des services techniques de l'agriculture
Service de la protection des végétaux
Boîte postale 1904
16, route d'Esch
L-1019 Luxembourg

NEDERLAND

College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen
PO Box 217
6700 AE Wageningen
Nederland

PORTUGAL

Direcção-Geral de Protecção das Culturas,
Quinta do Marquês
P-2780-155 Oeiras

ZWEDEN

National Chemicals Inspectorate
P.O. Box 1384
S-17127 Solna

VERENIGD KONINKRIJK

Pesticides Safety Directorate
Department for Environment, Food and Rural Affairs
Mallard House,
Kings Pool,
3 Peasholme Green,
York, YO1 7PX
United Kingdom

VERORDENING (EG) Nr. 1113/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1788/2001 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van de voorschriften inzake het controlecertificaat voor de invoer uit derde landen op grond van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 473/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 11, lid 3, onder b), en lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1788/2001 van de Commissie ⁽³⁾ is een nieuw controlecertificaat voor ingevoerde producten ingevoerd, dat het bij Verordening (EEG) nr. 3457/92 van de Commissie ⁽⁴⁾ ingestelde certificaat vervangt, en is bepaald dat het nieuwe certificaat vanaf 1 juli 2002 wordt toegepast voor producten die worden ingevoerd in het kader van de bij artikel 11, lid 1, en artikel 11, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 2092/91 vastgestelde procedures.
- (2) Bij de voorbereiding van de invoering van het certificaat vanaf 1 juli 2002 zijn in verscheidene lidstaten bepaalde technische moeilijkheden en twijfels gerezen in verband met de toepassing van Verordening (EG) nr. 1788/2001. Omwille van de transparantie en om verwarring te voor-

komen moeten deze problemen worden opgelost voordat het nieuwe certificaat van toepassing wordt.

- (3) Het is derhalve wenselijk de datum vanaf welke het nieuwe, bij Verordening (EG) nr. 1788/2001 ingestelde, certificaat zal worden toegepast, uit te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 2092/91 bedoelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1788/2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 8 wordt de datum „1 juli 2002” vervangen door „1 november 2002”.
2. In artikel 9 wordt de datum „1 juli 2002” vervangen door „1 november 2002”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 198 van 22.7.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 75 van 16.3.2002, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 243 van 13.9.2001, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 350 van 1.12.1992, blz. 56.

VERORDENING (EG) Nr. 1114/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Verordening (EG) nr. 1486/95 van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de opening en wijze van beheer van de tariefcontingenten in de varkensvleessector ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1486/95 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.

Overwegende hetgeen volgt:

2. In de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1486/95 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.

(1) De in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.

Artikel 2

(2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd,

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002
G2	15 832,0
G3	2 109,0
G4	1 465,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	1 787,5

VERORDENING (EG) Nr. 1115/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1432/94 van de Commissie van 22 juni 1994 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de invoerregeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De voor het vierde trimester van 2002 overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald.
- (2) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen wor-

den voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1432/94 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in de bijlage aangegeven hoeveelheid.
2. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw⁽¹⁾ PB L 156 van 23.6.1994, blz. 14.⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002
1	6 904

VERORDENING (EG) Nr. 1116/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1898/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de Verordeningen (EG) nr. 1727/2000, (EG) nr. 2290/2000, (EG) nr. 2433/2000, (EG) nr. 2434/2000, (EG) nr. 2435/2000 en (EG) nr. 2851/2000 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2698/93 en (EG) nr. 1590/94 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.
- (2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd.
- (3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen wor-

den voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1898/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.
2. Voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1898/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.
3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 267 van 30.9.1997, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002
1	3 544,5
2	289,0
3	525,0
4	13 365,6
H1	1 380,0
7	7 790,5
8	875,0
9	16 278,0
T1	750,0
T2	6 125,0
T3	1 667,5
S1	1 225,0
S2	137,5
B1	1 125,0
15	562,5
16	1 062,5
17	7 812,5

VERORDENING (EG) Nr. 1117/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de hoeveelheid van bepaalde producten van de sector varkensvlees die, in het kader van de regeling die is vastgesteld in de tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds, gesloten overeenkomsten betreffende vrijhandel, beschikbaar is voor het vierde kwartaal van 2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2305/95 van de Commissie van 29 september 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de overeenkomsten betreffende vrijhandel tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

Met het oog op de verdeling van de beschikbare hoeveelheden, dienen de van de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 overgedragen hoeveelheden te worden opgeteld bij de

voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002 beschikbare hoeveelheden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheid die op grond van Verordening (EG) nr. 2305/95 beschikbaar is voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002, is aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 233 van 30.9.1995, blz. 45.⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE

(in t)	
Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002
18	900,0
L1	180,0
19	750,0
20	90,0
21	1 000,0
22	480,0

VERORDENING (EG) Nr. 1118/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 571/97 van de Commissie van 26 maart 1997 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de interim-overeenkomst tussen, enerzijds, de Gemeenschap en, anderzijds, Slovenië ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn kleiner dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.
- (2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd.
- (3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden

den voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 571/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.
2. Voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 571/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.
3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 85 van 27.3.1997, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2002
23	377,4
24	139,3
25	120,0
26	777,3

VERORDENING (EG) Nr. 1119/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 juni 2002****tot vaststelling van de productierestitutie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 20 bis,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 20 bis van Verordening nr. 136/66/EEG is bepaald dat een productierestitutie wordt verleend voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven. Krachtens artikel 20 bis, lid 6, en onverminderd het bepaalde in lid 3 daarvan, wordt het bedrag van deze restitutie om de twee maanden door de Commissie vastgesteld.
- (2) Volgens artikel 20 bis, lid 2, van voornoemde verordening wordt de restitutie vastgesteld op basis van het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en die op de markt van de Gemeenschap, waarbij rekening wordt gehouden met de invoerbelasting voor olijfolie van GN-

code 1509 90 00 tijdens een referentieperiode en de factoren die in aanmerking zijn genomen bij de vaststelling van de uitvoerrestituties voor bovenbedoelde olijfolie tijdens een referentieperiode. Het is dienstig de periode van twee maanden die onmiddellijk voorafgaat aan de periode waarin de productierestitutie wordt toegekend als referentieperiode aan te merken.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria leidt tot het vaststellen van de restitutie als hieronder aangegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de maanden juli en augustus 2002 bedraagt de in artikel 20 bis, lid 2, van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde productierestitutie 44,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

RICHTLIJN 2002/47/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 6 juni 2002
betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen ⁽⁵⁾ betekende een belangrijke stap in de richting van de totstandbrenging van een gedegen rechtskader voor betalings- en effectenafwikkelingssystemen. Bij de uitvoering van deze richtlijn is gebleken hoe belangrijk het is om het aan dergelijke systemen inherente systeemrisico te beperken dat een gevolg is van de uiteenlopende invloed van diverse rechtsselsels, en welke voordelen er verbonden zijn aan gemeenschappelijke regels ten aanzien van de in het kader van deze systemen gestelde zakelijke zekerheden.
- (2) In haar mededeling van 11 mei 1999 aan het Europees Parlement en de Raad, getiteld „Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan”, heeft de Commissie toegezegd om in samenwerking met marktdeskundigen en de nationale autoriteiten nieuwe wetgevingsvoorstellen betreffende zakelijke zekerheden op te stellen en er tevens op aangedrongen de met Richtlijn 98/26/EG ingeslagen weg te vervolgen en verdere vooruitgang te boeken op het gebied van zakelijke zekerheden.
- (3) Er dient een communautaire regeling te worden ingesteld voor het verschaffen van effecten en contanten ten behoeve van zowel een zakelijke zekerheidsstelling als een overdracht van eigendom/gerechtigdheid, inclusief retrocessieovereenkomsten (repo's). Dit zal de integratie en efficiëntie van de financiële markt, alsook de stabiliteit van het financiële bestel in de Gemeenschap bevorderen en tegelijkertijd de vrijheid van dienstverrichting en het vrije kapitaalverkeer op de interne markt voor financiële diensten ondersteunen. Deze richtlijn ziet op bilaterale financiëlezekerheidsovereenkomsten toe.
- (4) Deze richtlijn wordt aangenomen in een Europees juridisch kader dat met name bestaat uit genoemde Richtlijn 98/26/EG alsmede Richtlijn 2001/24/EG van het Euro-

pees Parlement en de Raad van 4 april 2001 inzake definitieve afwikkeling en de richtlijnen betreffende de sanering en liquidatie van kredietinstellingen ⁽⁶⁾, Richtlijn 2001/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen ⁽⁷⁾ en Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures ⁽⁸⁾. Deze richtlijn volgt in grote lijnen deze eerdere regelingen en is daarmee niet in strijd. Deze richtlijn vult de bestaande regelingen juist aan door ook andere vraagstukken te regelen en ten aanzien van specifieke vraagstukken die in die rechtsinstrumenten al worden geregeld, te voorzien in verdergaande bepalingen.

- (5) Teneinde de rechtszekerheid van financiëlezekerheidsovereenkomsten te bevorderen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat sommige bepalingen van hun insolventierecht niet op dergelijke overeenkomsten van toepassing zijn. Het betreft met name de bepalingen welke de effectieve realisatie van als zekerheid verschafte financiële activa belemmeren of twijfel doen rijzen omtrent de geldigheid van thans algemeen gangbare technieken, zoals wederkerige saldering bij vroegtijdige beëindiging (close-out netting), de verschaffing van aanvullende zekerheden en de substitutie van zekerheden.
- (6) Deze richtlijn heeft geen betrekking op rechten die iemand kan hebben ten aanzien van als financiële zekerheid verschafte activa, die niet zijn ontstaan in het kader van de financiëlezekerheidsovereenkomst, noch op grond van enige wettelijke bepaling of rechtsregel voortvloeiende uit het aanvangen of voortzetten van een liquidatieprocedure of saneringsmaatregel, zoals teruggave als gevolg van fouten, vergissingen of handelingsonbevoegdheid.
- (7) Het in Richtlijn 98/26/EG neergelegde beginsel, op grond waarvan ten behoeve van als zekerheid verschafte financiële activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten onder het recht vallen van het rechtssysteem waar het register, de rekening of het gecentraliseerd effectendepot in kwestie gelokaliseerd is, moet worden uitgebreid om rechtszekerheid te scheppen ten aanzien van het gebruik van dergelijke effecten wanneer deze grensoverschrijdend worden aangehouden en op onder deze richtlijn vallende wijze als zekerheid verschafte financiële activa worden gebruikt.
- (8) De lex rei sitae-regel, overeenkomstig welke het toepasselijke recht op grond waarvan wordt bepaald of een financiëlezekerheidsovereenkomst rechtsgevolg heeft en derhalve aan derden kan worden tegengeworpen, het recht is van het land waar de als zekerheid verschafte

⁽¹⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 312.

⁽²⁾ PB C 196 van 12.7.2001, blz. 10.

⁽³⁾ PB C 48 van 21.2.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 december 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 5 maart 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van het Europees Parlement van 15 mei 2002.

⁽⁵⁾ PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁽⁶⁾ PB L 125 van 5.5.2001, blz. 15.

⁽⁷⁾ PB L 110 van 20.4.2001, blz. 28.

⁽⁸⁾ PB L 160 van 30.6.2000, blz. 1.

financiële activa gelokaliseerd zijn, wordt thans door alle lidstaten erkend. Onverminderd de toepassing van deze richtlijn op rechtstreeks aangehouden effecten, moet de locatie worden vastgesteld van giraal overdraagbare effecten die als zekerheid verschaft financiële activa worden verschaft en via een of meer tussenpersonen worden aangehouden. Indien de zekerheidsnemer een zekerheidsovereenkomst heeft gesloten die geldig is en rechtsgevolg heeft overeenkomstig het recht van het land waar de rekening in kwestie wordt bijgehouden, worden de geldigheid van het zekerheidsrecht ten opzichte van een eventuele concurrerende gerechtigdheid of ander recht en de afdwingbaarheid daarvan uitsluitend beheerst door het recht van dat land, waardoor rechtsonzekerheid ingevolge andere, onvoorziene wetgeving wordt voorkomen.

(9) Ter beperking van de administratieve lasten voor partijen die onder deze richtlijn vallende als zekerheid verschaft financiële activa gebruiken, kan de nationale wetgeving wat betreft de derdenwerking van als zekerheid verschaft financiële activa alleen voorschrijven dat deze moeten worden geleverd, overgedragen, gehouden, geregistreerd of anderszins gekwalificeerd teneinde in het bezit of onder de controle te komen van de zekerheidsnemer of een persoon die namens de zekerheidsnemer optreedt, zonder zekerheidstechnieken uit te sluiten waarbij de zekerheidsverschaffer activa mag vervangen of de overwaarde van activa gerestitueerd kan krijgen.

(10) Om dezelfde redenen mogen noch het bestaan, de geldigheid, de derdenwerking, de afdwingbaarheid of de toelaatbaarheid als bewijs van een financiëlezekerheidsovereenkomst, noch de verschaffing als zekerheid van financiële activa uit hoofde van een financiëlezekerheidsovereenkomst afhankelijk worden gesteld van het vervullen van enige formaliteit zoals het verlijden van enigerlei akte, in een bepaalde vorm of op een bepaalde wijze, de inschrijving bij een officiële of overheidsinstantie of in een openbaar register, de bekendmaking in een dagblad, in een officieel register of publicatieblad, of op enigerlei andere wijze, de kennisgeving aan een overheidsfunctionaris of de bewijsoverlevering in een bepaalde vorm van de datum van het verlijden van een akte of document, van de omvang van de betrokken financiële verplichtingen of van enigerlei andere aangelegenheid. Deze richtlijn dient echter een evenwicht te bewerkstelligen tussen de beoogde marktefficiëntie en de veiligheid van de partijen bij de overeenkomst en derden, zodat onder meer het risico van fraude wordt vermeden. Dit evenwicht wordt bewerkstelligd doordat de richtlijn alleen betrekking heeft op financiëlezekerheidsovereenkomsten die voorzien in een vorm van het doen van afstand van de controle, d.w.z. de verschaffing als zekerheid van financiële activa, en waarbij de verschaffing als zekerheid van financiële activa schriftelijk of door middel van een duurzaam medium kan worden aangetoond, waardoor de traceerbaarheid van die activa wordt gewaarborgd. Voor het doel van deze richtlijn worden handelingen die door de wetgeving van de lidstaat worden voorgeschreven als voorwaarde voor de overdracht of totstandbrenging van een zekerheidsstelling ten aanzien van andere financiële instrumenten dan giraal overdraagbare zekerheden, zoals endossement in het geval van orderpapier of inschrijving in het register van de emittent in het geval van geregistreerde instrumenten, niet beschouwd als formaliteiten.

(11) Bovendien beschermt deze richtlijn alleen financiëlezekerheidsovereenkomsten waarvoor bewijzen kunnen worden overgelegd. Dergelijke bewijzen kunnen schriftelijk of op enige andere juridisch afdwingbare wijze worden overgelegd overeenkomstig het recht dat van toepassing is op de financiëlezekerheidsovereenkomst.

(12) De beperking van de administratieve lasten zal het gebruik van als zekerheid verschaft financiële activa vergemakkelijken en aldus resulteren in een hogere efficiëntie van de grensoverschrijdende transacties die de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de aan de economische en monetaire unie deelnemende lidstaten verrichten in het kader van de uitvoering van het gemeenschappelijk monetair beleid. Voorts zal de beperkte vrijwaring van financiëlezekerheidsovereenkomsten tegen een aantal voorschriften van de insolventiewetgeving het gemeenschappelijk monetair beleid ook in ruimere zin ondersteunen doordat de deelnemers aan de geldmarkt de totale hoeveelheid liquiditeiten die op de markt voorhanden zijn, op een evenwichtige wijze onder elkaar zullen kunnen verdelen met behulp van grensoverschrijdende transacties die door middel van zakelijke zekerheidsrechten worden gewaarborgd.

(13) Deze richtlijn beoogt de geldigheid van financiëlezekerheidsovereenkomsten die uitgaan van de volledige overdracht van de eigendom van/gerechtigdheid tot de als zekerheid verschaft financiële activa te beschermen, zoals door middel van het elimineren van het herkwalficeren van dergelijke financiëlezekerheidsovereenkomsten (waaronder retrocessieovereenkomsten) tot zekerheidsstellingen.

(14) De afdwingbaarheid van bilaterale wederkerige saldering bij vroegtijdige beëindiging moet worden gegarandeerd, niet alleen als handavingsmechanisme voor financiëlezekerheidsovereenkomsten die leiden tot overdracht, met inbegrip van retrocessieovereenkomsten, maar ook in ruimere zin wanneer een clause tot vervroegde verrekening van een financiëlezekerheidsovereenkomst deel uitmaakt. De op de financiële markt algemeen gangbare en als prudent beschouwde werkwijzen op het gebied van het risicomanagement moeten worden beschermd door marktdeelnemers in staat te stellen hun uit allerlei financiële transacties voortvloeiende kredietposities op nettobasis te beheren en af te bouwen, waarbij de totale kredietpositie wordt berekend door de geschatte actuele posities uit hoofde van alle nog niet afgewikkelde transacties met een tegenpartij samen te voegen en alle wederkerige verplichtingen te salderen om één enkel geaggregeerd bedrag te verkrijgen dat wordt vergeleken met de actuele waarde van de als zekerheid verschaft financiële activa.

(15) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan eventuele restricties of voorschriften in de nationale wetgeving inzake het in aanmerking nemen van vorderingen en verplichtingen tot saldering of verrekening, bijvoorbeeld in verband met hun wederkerigheid of het feit dat zij zijn aangegaan voordat de zekerheidsnemer op de hoogte was of had moeten zijn van de aanvang (of enige verplichte rechtshandeling die leidt tot aanvang) van een liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen ten aanzien van de zekerheidsverschaffer.

(16) De door regelgevers voorgestane prudente marktpraktijk waarbij financiële marktdelnemers gebruikmaken van financiële overeenkomsten tot het stellen van aanvullende zekerheden om hun wederzijds kredietrisico te beheren en te beperken door de kredietpositie en de tot zekerheid verschaft financiële activa te waarderen tegen de actuele marktwaarde en op grond daarvan om aanvullende als zekerheid verschaft financiële activa of om de restitutie van teveel verschaft als zekerheid verschaft financiële activa te verzoeken, moeten worden beschermd tegen bepaalde automatische ontwijkingsregels. Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid tot vervanging van als financiële zekerheid verschaft activa door andere gelijkwaardige activa. Doel is louter dat de verschaffing van aanvullende of vervangende financiële als zekerheid verschaft activa niet kan worden aangevochten uitsluitend omdat de betrokken financiële verplichtingen bestonden voordat de financiële activa als zekerheid werden verschaft of omdat de financiële activa als zekerheid werden verschaft tijdens een voorgeschreven periode. Dit doet echter geen afbreuk aan de mogelijkheid om de financiële zekerheidsovereenkomst en de verschaffing als zekerheid van financiële activa als deel van de initiële verschaffing, aanvulling of vervanging van als zekerheid verschaft financiële activa uit hoofde van het nationale recht aan te vechten, bijvoorbeeld wanneer zulks opzettelijk is gedaan ten nadele van de andere schuldeisers (dit geldt onder meer voor acties op basis van fraude of soortgelijke ontwijkingsregels die in een voorgeschreven periode van toepassing kunnen zijn).

(17) Bij deze richtlijn worden snelle en niet-formalistische executoriale procedures ingesteld teneinde financiële stabiliteit te waarborgen en besmettingseffecten te beperken ingeval een partij bij een financiële zekerheidsovereenkomst in gebreke blijft. Deze richtlijn bewerkstelligt evenwel een evenwicht tussen laatstgenoemde doelstellingen en de bescherming van de zekerheidsverschaffer en derden door uitdrukkelijk te bevestigen dat lidstaten in hun nationale wetgeving een controle a posteriori kunnen handhaven of invoeren, welke de rechtscolleges kunnen uitoefenen ten aanzien van de realisatie of waardering van financiële activa en de berekening van de betrokken financiële verplichtingen. Een dergelijke controle moet de justitiële autoriteiten in staat stellen om na te gaan of de realisatie of waardering op commercieel redelijke wijze is geschied.

(18) Het zou mogelijk moeten zijn contanten als zekerheid te verschaffen in het kader van zowel een overdracht van eigendom/gerechtigdheid als een zakelijk zekerheidsrecht die beschermd worden door respectievelijk de erkenning van verrekening en het in pand geven van contanten als zakelijke zekerheid. Met contanten wordt alleen geld bedoeld dat wordt belichaamd door een creditsaldo op een rekening, of soortgelijke vorderingen tot restitutie van geld (zoals geldmarktdeposito's), dus uitdrukkelijk geen bankbiljetten.

(19) Deze richtlijn introduceert een gebruiksrecht in geval van financiële zekerheidsovereenkomsten die leiden tot een zakelijk zekerheidsrecht, waardoor de liquiditeit op de markten zal toenemen als gevolg van dat hergebruik van (in pand gegeven) activa. Dit hergebruik doet evenwel geen afbreuk aan de nationale wetgeving inzake

afscheiding van activa en oneerlijke behandeling van schuldeisers.

(20) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de werking en het effect van de contractuele voorwaarden van financiële instrumenten die als zekerheid worden verschaft, zoals rechten en verplichtingen en andere voorwaarden in de emissiebepalingen en eventuele andere rechten en verplichtingen en andere voorwaarden die tussen de emittenten en houders van die instrumenten van toepassing zijn.

(21) Dit besluit is in overeenstemming met de grondrechten en strookt met de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn neergelegd.

(22) Aangezien de doelstelling van het overwogen optreden, namelijk een minimumregeling voor het gebruik van als zekerheid verschaft financiële activa tot stand te brengen, onvoldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve, wegens de omvang en de gevolgen van het optreden, beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het beginsel van subsidiariteit van artikel 5 van het Verdrag, maatregelen nemen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen nodig is voor het bereiken van die doelstelling,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp en werkingssfeer

1. Deze richtlijn voorziet in een communautaire regeling voor financiële zekerheidsovereenkomsten die voldoen aan de eisen opgenomen in de leden 2 en 5, en als zekerheid verschaft financiële activa overeenkomstig de leden 4 en 5.

2. De zekerheidsnemer en de zekerheidsverschaffer behoren elk tot een van de volgende categorieën:

a) een overheidsinstantie (exclusief ondernemingen met overheidsgarantie tenzij zij behoren tot categorieën b), c), d) of e), inclusief:

i) instellingen behorend tot de overheidssector van de lidstaten die belast zijn met of een rol spelen bij het beheer van de overheidsschuld en

ii) instellingen behorend tot de overheidssector van de lidstaten die zijn gemachtigd om voor klanten rekeningen aan te houden;

b) een centrale bank, de Europese Centrale Bank, de Bank voor Internationale Betalingen, een multilaterale ontwikkelingsbank als omschreven in het negentiende streepje van artikel 1 van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen⁽¹⁾, het Internationaal Monetair Fonds en de Europese Investeringsbank;

⁽¹⁾ PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2000/28/EG (PB L 275 van 27.10.2000, blz. 37).

c) een financiële instelling onder bedrijfseconomisch toezicht met inbegrip van:

- i) een kredietinstelling als omschreven in artikel 1, punt 1, van Richtlijn 2000/12/EG, met inbegrip van de in de lijst in artikel 2, lid 3, van die richtlijn vermelde instellingen;
- ii) een beleggingsonderneming als omschreven in artikel 1, punt 2, van Richtlijn 93/22/EEG van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten ⁽¹⁾;
- iii) een financiële instelling als omschreven in artikel 1, punt 5, van Richtlijn 2000/12/EG;
- iv) een verzekeringsonderneming als omschreven in artikel 1, onder a), van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche ⁽²⁾, en een levensverzekeringsonderneming als omschreven in artikel 1, onder a), van Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf ⁽³⁾;
- v) een instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe) als omschreven in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) ⁽⁴⁾;
- vi) een beheermaatschappij als omschreven in artikel 1a, lid 2, van Richtlijn 85/611/EEG;

d) een centrale tegenpartij, een afwikkende instantie of een clearing house zoals omschreven respectievelijk onder c), d) en e), van artikel 2 van Richtlijn 98/26/EG, inclusief onder het nationale recht vallende gereguleerde instellingen die actief zijn op de markten voor futures, opties en derivaten, voorzover niet onder die richtlijn vallend, en een andere dan een natuurlijke persoon die optreedt als trustee of in een vertegenwoordigende hoedanigheid namens een of meer personen waaronder enigerlei obligatiehouders of houders van andere schuldinstrumenten of enige instelling als omschreven onder a) tot en met d);

e) een andere dan een natuurlijke persoon, waaronder ondernemingen zonder rechtspersoonlijkheid en samenwerkingsverbanden (partnerships), mits de andere partij een instelling is als omschreven onder a) tot en met d).

3. De lidstaten kunnen financiëlezekerheidsovereenkomsten van de werkingssfeer van de richtlijn uitsluiten wanneer een van de partijen een persoon is als bedoeld in lid 2, onder e).

Lidstaten die van deze mogelijkheid gebruikmaken, brengen de Commissie hiervan op de hoogte, die op haar beurt de andere lidstaten op de hoogte brengt.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/64/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 290 van 17.11.2000, blz. 27).

⁽²⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/64/EG van het Europees Parlement en de Raad.

⁽³⁾ PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/64/EG van het Europees Parlement en de Raad.

⁽⁴⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/108/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 41 van 13.2.2002, blz. 35).

4. a) De als zekerheid verschaft financiële activa moeten bestaan uit contanten of financiële instrumenten.

b) De lidstaten kunnen als zekerheid verschaft financiële activa die bestaan uit door de zekerheidsverschaffer aangehouden eigen aandelen, aandelen in verbonden ondernemingen in de zin van de Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 betreffende de geconsolideerde jaarrekening ⁽⁵⁾, en aandelen in ondernemingen wier uitsluitend doel is productiemiddelen te bezitten die van wezenlijk belang zijn voor de zakelijke activiteiten van de zekerheidsverschaffer, dan wel om onroerend goed te bezitten, van de werkingssfeer van deze richtlijn uitsluiten.

5. Deze richtlijn is van toepassing zodra de financiële activa als zekerheid zijn verschaft en op voorwaarde dat zulks met schriftelijke bewijsstukken kan worden aangetoond.

De verschaffing als zekerheid van financiële activa moet op zodanige wijze kunnen worden aangetoond dat de betrokken als zekerheid verschaft financiële activa kunnen worden geïdentificeerd. Daartoe volstaat het aan te tonen dat activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten zijn gecrediteerd of als krediet op de betrokken rekening zijn bijgeschreven en dat de activa in de vorm van contanten zijn gecrediteerd of als creditsaldo op een betrokken rekening zijn bijgeschreven.

Deze richtlijn geldt voor financiëlezekerheidsovereenkomsten indien de overeenkomst met schriftelijke stukken of op juridisch gelijkwaardige wijze kan worden aangetoond.

Artikel 2

Definities

1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „financiëlezekerheidsovereenkomst”: een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht van eigendom/gerechtigdheid of een financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht, ongeacht of deze vallen onder een kaderovereenkomst of algemene bepalingen;

b) „financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht”: een overeenkomst, inclusief retrocessieovereenkomsten, op grond waarvan een zekerheidsverschaffer de volledige eigendom van/gerechtigdheid tot als zekerheid verschaft financiële activa overdraagt aan een zekerheidsnemer teneinde de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen te waarborgen of anderszins af te dekken;

c) „financiëlezekerheidsovereenkomst die leidt tot de vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht”: een overeenkomst op grond waarvan een zekerheidsverschaffer financiële activa als zekerheid verschaft tot vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht ten gunste van of aan een zekerheidsnemer, en waarbij de zekerheidsverschaffer volledig eigenaar blijft van/gerechtigd blijft tot de als zekerheid verschaft financiële activa wanneer het zakelijk zekerheidsrecht wordt gevestigd;

⁽⁵⁾ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/65/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 283 van 27.10.2001, blz. 28).

- d) „contanten”: op een rekening in ongeacht welke valuta gecrediteerde gelden of soortgelijke vorderingen tot restitutie van geld, zoals geldmarktdeposito's;
- e) „financiële instrumenten”: aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen effecten, obligaties en andere schuldinstrumenten indien deze op de kapitaalmarkt verhandelbaar zijn, en alle andere gewoonlijk verhandelde effecten waarmee die aandelen, obligaties of andere effecten via inschrijving, koop of omruiling kunnen worden verkregen of die aanleiding kunnen geven tot afwikkeling in contanten met uitsluiting van waardepapieren die een betalingsopdracht belichamen, inclusief rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging, geldmarktinstrumenten en vorderingen op of rechten ten aanzien van een van voornoemde instrumenten;
- f) „betrokken financiële verplichtingen”: verplichtingen die worden gewaarborgd door een financiëlezekerheidsovereenkomst en die recht geven op afwikkeling in contanten en/of levering van financiële instrumenten.

De betrokken financiële verplichtingen kunnen geheel of gedeeltelijk bestaan uit:

- i) huidige, toekomstige of voorwaardelijke verplichtingen (met inbegrip van verplichtingen die ontstaan uit hoofde van een kaderovereenkomst of een soortgelijke overeenkomst);
 - ii) verplichtingen van een andere persoon dan de zekerheidsverschaffer jegens de zekerheidsnemer; of
 - iii) zich bij tijd en wijle voordoende verplichtingen van een specifieke categorie of soort;
- g) „activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten”: als zekerheid verschaft financiële activa die bestaan uit financiële instrumenten, waarbij de eigendom van/de gerechtigdheid tot die instrumenten blijkt uit inschrijvingen in een register of op een rekening die door of namens een tussenpersoon wordt aangehouden;
- h) „betrokken rekening”: ingeval het gaat om onder een financiëlezekerheidsovereenkomst vallende activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten, het register of de rekening — die kan worden aangehouden door de zekerheidsnemer — waarop de inschrijvingen plaatsvinden waarmee die giraal overdraagbare effecten worden verschaft aan de zekerheidsnemer;

i) „gelijkwaardige activa”:

- i) ingeval het gaat om contanten: een betaling ter waarde van hetzelfde bedrag en luidende in dezelfde valuta;
- ii) ingeval het gaat om financiële instrumenten: financiële instrumenten afkomstig van dezelfde emittent of debiteur, behorende tot dezelfde emissie of categorie, ter waarde van hetzelfde nominale bedrag, luidende in dezelfde valuta en van hetzelfde type, of, wanneer de financiëlezekerheidsovereenkomst voorziet in de overdracht van andere activa na het plaatsvinden van een gebeurtenis die betrekking heeft op of gevolgen heeft voor als tot zekerheid verschaft financiële activa verstrekte financiële instrumenten, deze andere activa;

- j) „liquidatieprocedure”: een collectieve procedure die het te gelde maken van de activa en het op toepasselijke wijze verdelen van de opbrengst onder de schuldeisers, aandeelhouders of leden behelst, en die een optreden van administratieve of rechterlijke instanties met zich brengt, ook wanneer de collectieve procedure wordt afgesloten met een

gerechtelijk akkoord of een andere maatregel van dezelfde strekking, ongeacht of de procedure op insolventie berust en of de procedure vrijwillig dan wel verplicht is;

- k) „saneringsmaatregelen”: maatregelen die enigerlei optreden van administratieve of rechterlijke instanties met zich brengen en bestemd zijn om de financiële positie in stand te houden of te herstellen, en van dien aard zijn dat ze de bestaande rechten van derden aantasten; daartoe behoren, onder meer, doch niet uitsluitend maatregelen die opschorting van de betalingen, opschorting van executiemaatregelen of verlaging van de schuldvorderingen behelzen;
- l) „afdwingsgrond”: een wanprestatie of een tussen de partijen overeengekomen soortgelijk gebeurtenis bij het zich voordoen waarvan de zekerheidsnemer op grond van een financiëlezekerheidsovereenkomst of van rechtswege gerechtigd is als zekerheid verschaft financiële activa te realiseren of zich deze activa toe te eigenen, dan wel een clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging in werking treedt;
- m) „gebruiksrecht”: het recht van de zekerheidsnemer om uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht, als zekerheid verschaft financiële activa, in overeenstemming met de bepalingen van een dergelijke financiëlezekerheidsovereenkomst, te gebruiken en te vervreemden alsof hij daarvan eigenaar of gerechtigd is;
- n) „clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging”: een clause van een financiëlezekerheidsovereenkomst dan wel van een overeenkomst waarvan een financiëlezekerheidsovereenkomst deel uitmaakt of, bij gebreke van een overeenkomst, enig wettelijk voorschrift krachtens hetwelk bij het plaatsvinden van een afdwingsgrond, door saldering, verrekening of anderszins:
- i) de verplichtingen van de partijen worden onmiddellijk vervroegd opeisbaar en worden omgezet in een verplichting tot het betalen van een bedrag dat hun geschatte actuele waarde vertegenwoordigt, dan wel worden beëindigd en vervangen door een verplichting tot het betalen van zulk een bedrag, en/of
 - ii) de rekening wordt opgemaakt van hetgeen de ene partij aan de andere verschuldigd is uit hoofde van die verplichtingen en een nettobedrag gelijk aan het saldo van die rekening moet worden betaald door de partij die het hoogste bedrag aan de andere partij verschuldigd is.

2. Verwijzingen in deze richtlijn naar het „verschaffen” of de „verschaffing” als zekerheid van financiële activa hebben betrekking op een situatie waarin de als zekerheid verschaft financiële activa daadwerkelijk worden geleverd, overgedragen, gehouden, ingeschreven in een register of anderszins gekwalificeerd, zodat zij in het bezit of onder de controle komen van de zekerheidsnemer of een persoon die namens de zekerheidsnemer optreedt. Een eventueel recht op vervanging van de als zekerheid verschaft financiële activa of restitutie van de overwaarde aan als zekerheid verschaft financiële activa ten gunste van de zekerheidsverschaffer doet geen afbreuk aan het feit dat de financiële activa als zekerheid zijn verschaft aan de zekerheidsnemer zoals bedoeld in deze richtlijn.

3. Wanneer in deze richtlijn het woord „schriftelijk” wordt gebruikt, wordt hiermee ook registratie in elektronische vorm en enig ander duurzaam medium bedoeld.

Artikel 3

Te vervullen formaliteiten

1. De lidstaten vereisen niet dat het bestaan, de geldigheid, derdenwerking, afdwingbaarheid of toelaatbaarheid als bewijs van een financiële zekerheidsovereenkomst of de verschaffing van als zekerheid verschaft financiële activa uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst afhangt van het vervullen van enige formaliteit.

2. Lid 1 doet geen afbreuk aan het feit dat deze richtlijn pas van toepassing is op als zekerheid verschaft financiële activa, vanaf de verschaffing en indien die verschaffing met schriftelijke bewijsstukken kan worden aangetoond en wanneer de financiële zekerheidsovereenkomst schriftelijk of op juridisch gelijkwaardige wijze kan worden aangetoond.

Artikel 4

Afdwingbaarheid van een financiële zekerheidsovereenkomst

1. De lidstaten bewerkstelligen dat bij het plaatsvinden van een afdwingingsgrond, de zekerheidsnemer enige als zekerheid verschaft financiële activa die uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht, zijn verschaft, met inachtneming van de daarin vervatte bepalingen, op de volgende wijzen kan realiseren:

- a) financiële instrumenten, door verkoop of toeëigening en door hun waarde te verrekenen of hun waarde in mindering te brengen op de betrokken financiële verplichtingen;
- b) contanten, door het bedrag te verrekenen met of in mindering te brengen op de betrokken financiële verplichtingen.

2. Toeëigening is alleen mogelijk indien:

- a) zulks is overeengekomen door de partijen bij de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht; en
- b) de partijen in de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht overeenstemming hebben bereikt over de waardering van de financiële instrumenten.

3. Lidstaten die op 27 juni 2002 geen toeëigening toestaan, worden niet verplicht deze techniek te erkennen.

Lidstaten die van deze mogelijkheid gebruikmaken, melden dit aan de Commissie, die op haar beurt de andere lidstaten op de hoogte brengt.

4. De in lid 1 bedoelde wijzen om als zekerheid verschaft financiële activa te realiseren houden, behoudens de bepalingen van de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht, geenszins in dat wordt vereist dat:

- a) vooraf kennis wordt gegeven van het voornemen om te realiseren;
- b) de realisatiebepalingen goedgekeurd moeten zijn door een rechter, overheidsfunctionaris of andere persoon;
- c) de realisatie middels een openbare veiling of op enigerlei andere voorgeschreven manier plaatsvindt; of
- d) enige anderszins in acht te nemen termijn is verstreken.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat een financiële zekerheidsovereenkomst conform de daarin vervatte bepalingen in werking kan treden ondanks het feit dat er ten aanzien van de

zekerheidsverschaffer of de zekerheidsnemer een liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen ingeleid of lopende zijn.

6. Dit artikel en de artikelen 5, 6 en 7 doen geen afbreuk aan enige door de nationale wetgeving opgelegde verplichting dat de realisatie of waardering van als zekerheid verschaft financiële activa en de berekening van de betrokken financiële verplichtingen op commercieel redelijke wijze moet geschieden.

Artikel 5

Gebruiksrecht van als zekerheid verschaft financiële activa bij een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht

1. Indien en voorzover een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht daartoe strekkende bepalingen bevat, zorgen de lidstaten ervoor dat de zekerheidsnemer beschikt over de mogelijkheid tot uitoefening van het recht van gebruik met betrekking tot de als zekerheid verschaft financiële activa die worden verschaft in het kader van de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht.

2. Wanneer een zekerheidsnemer een gebruiksrecht uitoefent, is hij gehouden tot overdracht van gelijkwaardige activa ter vervanging van de oorspronkelijke als zekerheid verschaft financiële activa uiterlijk op de datum waarop de betrokken financiële verplichtingen uit hoofde van de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht moeten worden nagekomen.

De zekerheidsnemer draagt, op de dag waarop de betrokken financiële verplichtingen moeten worden nagekomen, gelijkwaardige activa over dan wel verrekent hij, indien en voorzover aldus bepaald in een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht, de waarde van de gelijkwaardige activa met of gebruikt hij de gelijkwaardige activa voor de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen.

3. De ter nakoming van lid 2, eerste alinea, overgedragen gelijkwaardige activa zijn onderworpen aan dezelfde financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht als waaraan de oorspronkelijke als zekerheid verschaft financiële activa waren onderworpen, en worden behandeld als zijnde op hetzelfde tijdstip verschaft uit hoofde van de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht als de oorspronkelijke als zekerheid verschaft financiële activa.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat het overeenkomstig dit artikel door een zekerheidsnemer gemaakte gebruik van als zekerheid verschaft financiële activa er niet toe leidt dat de rechten van de zekerheidsnemer uit hoofde van de financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot een zakelijk zekerheidsrecht met betrekking tot de door de zekerheidsnemer ter nakoming van lid 2, eerste alinea, overgedragen als zekerheid verschaft financiële activa, hun geldigheid verliezen of niet meer afgedwongen kunnen worden.

5. Wanneer zich een afdwingingsgrond voordoet terwijl een verplichting als omschreven in lid 2 nog niet is nagekomen, kan deze verplichting het voorwerp uitmaken van een clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging.

Artikel 6**Erkenning van financiële zekerheidsovereenkomsten die leiden tot overdracht van eigendom/gerechtigdheid**

1. De lidstaten bewerkstelligen dat een financiële zekerheidsovereenkomst die leidt tot overdracht van eigendom/gerechtigdheid overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen rechtsgevolg kan hebben.

2. Indien een afdwingsgrond plaatsvindt terwijl nog een verplichting van de zekerheidsnemer om gelijkwaardige activa uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst die leiden tot overdracht van eigendom/gerechtigdheid, moet worden nagekomen, kan die verplichting worden onderworpen aan een clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging.

Artikel 7**Erkenning van clauses tot saldering bij vroegtijdige beëindiging**

1. De lidstaten bewerkstelligen dat een clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen rechtsgevolg kan hebben:

- a) niettegenstaande de aanvang of voortzetting van een liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen ten aanzien van de zekerheidsverschaffer en/of de zekerheidsnemer; en/of
- b) niettegenstaande enige voorgenomen overdracht, een gerechtelijk of ander beslag of enigerlei andere vervreemding van of met betrekking tot deze rechten.

2. De lidstaten bewerkstelligen dat de werking van een clause tot saldering bij vroegtijdige beëindiging niet kan worden onderworpen aan enige van de in de artikel 4, lid 4, genoemde vereisten, tenzij anders overeengekomen door de partijen.

Artikel 8**Niet-toepasbaarheid van bepaalde insolventievoorschriften**

1. De lidstaten bewerkstelligen dat een financiële zekerheidsovereenkomst, alsmede de verschaffing als zekerheid van financiële activa uit hoofde van een dergelijke overeenkomst, niet ongeldig of nietig kan worden verklaard of ongedaan kan worden gemaakt louter op grond van het feit dat de financiële zekerheidsovereenkomst tot stand is gekomen, of de financiële activa als zekerheid zijn verschaft:

- a) op de dag waarop de liquidatieprocedure of de saneringsmaatregelen zijn aangevraagd, maar voordat de beschikking of het besluit tot die procedure of maatregelen is genomen;
- b) binnen een voorgeschreven termijn voorafgaand aan en bepaald op basis van de aanvang van die procedure of maatregelen of van het geven van enigerlei beschikking of het nemen van enigerlei besluit, het ondernemen van enige andere actie, dan wel het plaatsvinden van een andere gebeurtenis tijdens de uitvoering van die procedures of maatregelen.

2. De lidstaten bewerkstelligen dat wanneer een financiële zekerheidsovereenkomst dan wel een betrokken financiële verplichting tot stand is gekomen dan wel financiële activa als zekerheid zijn verschaft op de dag van, maar na het tijdstip van aanvang van, de liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen,

deze juridisch afdwingbaar en bindend ten aanzien van derden is, indien de zekerheidsnemer kan aantonen dat hij geen kennis had, noch diende te hebben, van de aanvang van die procedure of maatregelen.

3. Wanneer een financiële zekerheidsovereenkomst voorziet in:

- a) een verplichting om financiële activa of aanvullende financiële activa als zekerheid te verschaffen teneinde veranderingen in de waarde van de als zekerheid verschafte financiële activa of in het bedrag van de betrokken financiële verplichtingen in beschouwing te nemen; of
- b) het recht als zekerheid verschafte financiële activa gerestitueerd te krijgen, mits bij wijze van substitutie of in ruil financiële activa met in wezen dezelfde waarde als zekerheid worden verschaft,

bewerkstelligen de lidstaten dat het verschaffen als zekerheid van financiële activa, aanvullende financiële activa of substituerende of vervangende financiële activa overeenkomstig een dergelijke verplichting of een dergelijk recht, niet als ongeldig kan worden beschouwd of ongedaan kan worden gemaakt dan wel nietig worden verklaard uitsluitend omdat:

- i) de activa werden verschaft op de dag van de aanvang van een liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen maar voorafgaand aan het bevel of de beschikking tot aanvang of in een voorgeschreven periode voorafgaand aan, en bepaald op basis van, de aanvang van een liquidatieprocedure of saneringsmaatregelen of op basis van het geven van een bevel of een beschikking of het nemen van enige andere actie, dan wel het plaatsvinden van een andere gebeurtenis tijdens de uitvoering van die procedure of maatregelen; en/of
- ii) de betrokken financiële verplichtingen werden aangegaan voorafgaand aan de datum van het als zekerheid verschaffen van financiële activa, de aanvullende financiële activa of de substituerende of vervangende financiële activa.

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3 laat deze richtlijn de algemene voorschriften van het nationale insolventierecht met betrekking tot de nietigverklaring van transacties die zijn aangegaan tijdens de in lid 1, onder b), en in lid 3, onder i), bedoelde voorgeschreven termijn, onverlet.

Artikel 9**Wetsconflicten**

1. Elke kwestie betreffende een aangelegenheid die wordt genoemd in lid 2 en die zich voordoet in verband met de toepassing van een financiële zekerheidsovereenkomst op activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten, wordt beheerst door het recht van het land waar de betrokken rekening wordt aangehouden. Een verwijzing naar het recht van het land is een verwijzing naar het nationale recht, waarbij geen acht wordt geslagen op regels die voor de regeling van de desbetreffende kwestie naar het recht van een ander land zouden verwijzen.

2. De in lid 1 bedoelde aangelegenheden zijn:

- a) de juridische aard en gevolgen voor de eigendom van/gerechtigdheid tot activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten;

- b) de vereisten inzake derdenwerking in verband met een financiële zekerheidsovereenkomst inzake activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten en de verschaffing van activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten uit hoofde van een dergelijke overeenkomst, en meer in het algemeen het nemen van de stappen die nodig zijn om die overeenkomst en verschaffing tegenover derden rechtsgevolg te geven;
- c) de vraag of de eigendom/gerechtigdheid of een ander recht van een persoon op die activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten wordt tenietgedaan door of ondergeschikt is aan een concurrerend recht of ander recht dan wel een verkrijging te goeder trouw heeft plaatsgevonden;
- d) de stappen die nodig zijn voor de realisatie van activa in de vorm van giraal overdraagbare effecten na het plaatsvinden van een afdwingingsgrond.

Artikel 10

Verslag van de Commissie

Uiterlijk op 27 december 2006 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn, in het bijzonder over de toepassing van artikel 1, lid 3, artikel 4, lid 3, en artikel 5, zo nodig vergezeld van herzieningsvoorstellen.

Artikel 11

Uitvoering van de richtlijn

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 27 december

2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 13

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 6 juni 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

A. M. BIRULÉS Y BERTRÁN

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 5 juni 2002

tot aanvaarding van een verbintenis in verband met de antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit onder meer Litouwen

(2002/498/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, en met name op de artikelen 8 en 9,

Na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 1497/2001 ⁽³⁾ (de „verordening voorlopig recht”) een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van ureum van oorsprong uit Belarus, Bulgarije, Kroatië, Estland, Libië, Litouwen, Roemenië en Oekraïne en een verbintenis aanvaard die was aangeboden door een producent/exporteur in Bulgarije.
- (2) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 92/2002 ⁽⁴⁾ („de verordening definitief recht”) definitieve antidumpingrechten ingesteld op de invoer van ureum van oorsprong uit Belarus, Bulgarije, Kroatië, Estland, Libië, Litouwen, Roemenië en Oekraïne en een Bulgaarse producent/exporteur vrijgesteld van genoemde rechten omdat de Commissie van de desbetreffende onderneming een verbintenis had aanvaard.
- (3) Tijdens het onderzoek, voorafgaand aan de voorlopige maatregelen, had de enige Litouwse producent/exporteur van het product in kwestie, Joint Stock Company Achema („Achema”) een verbintenis aangeboden die de Commissie op grond van de in overweging 237 van de verordening voorlopig recht uiteengezette redenen niet kon aanvaarden.

(4) Nadat de feiten en overwegingen waren bekendgemaakt op basis waarvan de Commissie voornemens was definitieve rechten vast te stellen, diende Achema binnen de hiervoor vastgestelde termijn bij de diensten van de Commissie een herzien aanbod voor een prijsverbintenis in. Deze verbintenis kon niet worden aanvaard omdat Achema ook kunstmest aan de Gemeenschap verkoopt. De toezegging om minimumprijzen in acht te nemen voor ureum zou hierdoor eenvoudig kunnen worden ontweken door deze te compenseren met de verkoop van kunstmest tegen lagere prijzen.

(5) Achema diende vervolgens een verbintenis in die aanzienlijk was gewijzigd. Met dit nieuwe aanbod zouden niet alleen de schadelijke gevolgen van dumping te niet worden gedaan maar ook eventuele risico's van ontwijking in de vorm van onderlinge compensatie met andere producten in belangrijke mate worden beperkt omdat de onderneming niet alleen aanbod de voor ureum vastgestelde minimumprijs in acht te nemen maar ook een vaste prijs te hanteren voor de overige kunststof die zij naar de Gemeenschap uitvoert. De onderneming ging er tevens mee akkoord de overige formele eisen in acht te nemen en voor alle naar de Gemeenschap uitgevoerde kunstmest verslagen in te dienen zoals dit gewoonlijk verplicht is voor verbintenissen.

(6) Dit definitieve, aanvaardbare aanbod voor een prijsverbintenis werd ingediend door Achema voordat de definitieve conclusies waren bekendgemaakt doch zo laat in de procedure dat het administratief onmogelijk was de aanvaarding op te nemen in de definitieve verordening. Bij wijze van uitzondering en met name rekening houdend met de inspanningen van de onderneming tijdens de procedure om een verbintenis aan te bieden die de bezorgdheid van de Commissie ten aanzien van het risico van ontwijking en het teniet doen van schade zou wegnemen, wordt het passend geacht de verbintenis te aanvaarden ondanks het feit dat deze werd aangeboden nadat de termijn was verstreken waarbinnen overeenkomstig artikel 20, lid 5, van de basisverordening opmerkingen kunnen worden ingediend.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 197 van 21.7.2001, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 17 van 19.1.2002, blz. 1.

- (7) De bedrijfstak van de Gemeenschap werd op de hoogte gebracht van dit herziene aanbod en bleef bij zijn standpunt dat gezien de algemene omstandigheden op de markt voor kunstmest die wordt gekenmerkt door belangrijke prijschommelingen, elke verbintenis in de vorm van een minimumprijs ondoelmatig zou zijn en de antidumpingmaatregelen zou ondermijnen. Hoewel bepaalde prijschommelingen zijn waargenomen op de ureummarkt, waren deze niet van dien aard dat een eventuele verbintenis zijn nut zou verliezen. Dit werd bevestigd door het feit dat een verbintenis van een Bulgaarse producent/exporteur die betrokken was bij het onderzoek dat leidde tot het vaststellen van definitieve rechten (het „oorspronkelijk onderzoek”) reeds een aantal maanden van toepassing was en er geen aanwijzingen waren dat deze verbintenis niet doelmatig werkte. Er is derhalve geen reden om aan te nemen dat de door Achema aangeboden verbintenis niet zou werken.
- (8) De bedrijfstak van de Gemeenschap maakte er tevens bezwaar tegen dat de verbintenis zo snel na de vaststelling van een definitief specifiek antidumpingrecht werd aanvaard. Voorts werd aangevoerd dat het definitieve voorstel voor een verbintenis wat betreft het voorstel om de marktprijzen te volgen voor de overige kunstmest die naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd nauwelijks afweek van het eerdere voorstel van de onderneming dat werd afgewezen.
- (9) Op grond van de in de overwegingen 5 en 6 uiteengezette redenen moesten deze argumenten worden afgewezen.
- (10) Tot slot voerde de bedrijfstak van de Gemeenschap aan dat Achema ook andere producten vervaardigde die voor onderlinge compensatie zouden kunnen worden gebruikt. In de verbintenis is echter een clausule opgenomen voor „de onderneming”, d.w.z. Achema en eventuele verbonden ondernemingen, die compenserende regelingen in welke vorm dan ook, met de niet-verbonden afnemers verbiedt. Voorts is het risico van onderlinge compensatie in de voorgestelde verbintenis reeds beperkt.
- (11) Tot slot voerde de bedrijfstak in de Gemeenschap aan dat aanvaarding van een verbintenis van bepaalde exporteurs een onredelijke discriminatie zou inhouden ten aanzien van andere exporteurs die betrokken waren bij het oorspronkelijk onderzoek en waarvan geen verbintenis was aanvaard.
- (12) Elke verbintenis dient echter op zijn eigen merites te worden beoordeeld op basis van de criteria van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 384/96 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap. Ver-

bintenissen kunnen derhalve alleen worden aanvaard wanneer de schadelijke dumping teniet wordt gedaan en doelmatig toezicht mogelijk is. Dit was het geval voor Achema en de Bulgaarse onderneming maar niet voor de overige ondernemingen die verbintenissen hadden aangeboden.

- (13) Geen van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap naar voren gebrachte argumenten kan derhalve afbreuk doen aan de conclusie van de Commissie dat de door Achema aangeboden verbintenis de schadelijke gevolgen van dumping teniet doet en eventuele risico's van ontwijking in de vorm van onderlinge compensering met andere producten in belangrijke mate beperkt.

B. VERBINTENIS

- (14) Gezien het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de door Achema aangeboden verbintenis kan worden aanvaard omdat deze de schadelijke gevolgen van dumping teniet doet. Voorts zal de Commissie aan de hand van de periodieke en uitvoerige verslagen die de onderneming zal verstrekken doelmatig toezicht kunnen uitoefenen. Voorts stelt de Commissie aan de hand van de prijsverbintenissen van de onderneming vast dat het risico van ontwijking van de verbintenis adequaat is beperkt,

BESLUIT:

Artikel 1

De verbintenis die overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 384/96 is aangeboden door Joint Stock Company, Achema Lithuania (aanvullende Taric-code A375), in het kader van de antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit onder meer Litouwen, wordt hierbij aanvaard.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 5 juni 2002.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 26 juni 2002****houdende machtiging om voor op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, van oorsprong uit de Republiek Korea, afwijking van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG van de Raad toe te staan**

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2251)

(2002/499/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/36/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 15, lid 1,

De lidstaten worden hierbij gemachtigd om afwijkingen van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2000/29/EG toe te staan ten aanzien van deel A, punt 1, van bijlage III bij die richtlijn voor planten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, met uitzondering van vruchten en zaden ervan, van oorsprong uit de Republiek Korea.

Gezien het door het Verenigd Koninkrijk ingediende verzoek,

Om voor die afwijkingen in aanmerking te komen, moeten planten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, met uitzondering van vruchten en zaden ervan, niet alleen voldoen aan de eisen van bijlage I, bijlage II en bijlage IV, deel A, rubriek I, punt 43, bij Richtlijn 2000/29/EG, maar ook aan de voorwaarden van de bijlage bij deze beschikking.

Overwegende hetgeen volgt:

Artikel 2

(1) Op grond van Richtlijn 2000/29/EG mogen planten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, met uitzondering van vruchten en zaden, van oorsprong uit niet-Europese landen, in beginsel niet in de Gemeenschap worden binnengebracht. Op grond van Richtlijn 2000/29/EG mag evenwel van die regel worden afgeweken, op voorwaarde dat is vastgesteld dat er geen risico bestaat van het binnenbrengen van schadelijke organismen.

De lidstaten doen de Commissie en de andere lidstaten vóór 1 augustus 2005 de gegevens toekomen betreffende de op grond van deze beschikking vóór die datum ingevoerde hoeveelheden, alsmede een gedetailleerd technisch verslag over het onderzoek dat en/of de tests die bij de betrokken planten is/zijn verricht tijdens de in punt 10 van de bijlage bedoelde quarantaine.

(2) Na een controlebezoek van het Voedsel- en Veterinair Bureau van de Commissie en nadat gegevens zijn uitgewisseld tussen de Commissie en de Republiek Korea, heeft de Commissie op basis van de beschikbare informatie vastgesteld dat er geen risico bestaat van verspreiding van schadelijke organismen bij de invoer van op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten van *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* en *Pinus L.*, mits aan specifieke voorwaarden wordt voldaan.

Alle lidstaten waar de planten worden binnengebracht maar die deze planten niet hebben ingevoerd, doen de Commissie en de overige lidstaten vóór 1 augustus 2005 een gedetailleerd technisch verslag toekomen over het onderzoek dat en/of de tests die bij de betrokken planten is/zijn verricht tijdens de in punt 10 van de bijlage bedoelde quarantaine.

(3) Daarom moet voor een beperkte periode en onder specifieke voorwaarden een afwijking van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG worden toegestaan.

Artikel 3

De lidstaten stellen de Commissie en de andere lidstaten in kennis van alle gevallen waarin partijen die op grond van deze beschikking op hun grondgebied zijn binnengebracht, achteraf niet aan de hierbij vastgestelde voorwaarden bleken te voldoen.

(4) De op grond van deze beschikking verleende machtiging moet worden beëindigd indien wordt vastgesteld dat de specifieke voorwaarden ontoereikend zijn om insleep van schadelijke organismen te voorkomen of dat niet aan deze voorwaarden is voldaan.

Artikel 4

(5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

De lidstaten mogen de in artikel 1 bedoelde afwijkingen toepassen voor planten van *Pinus* en *Chamaecyparis* die in de Gemeenschap worden ingevoerd in de periode van 1 juni 2004 tot en met 31 december 2005, en voor planten van *Juniperus* die in de Gemeenschap worden ingevoerd in de periode van 1 november 2004 tot en met 31 maart 2005.

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 116 van 3.5.2002, blz. 16.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juli 2002.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Specifieke voorwaarden, van toepassing op planten van oorsprong uit de Republiek Korea, waarvoor de in artikel 1 van deze beschikking toegestane afwijking geldt

1. De planten moeten op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten zijn van het geslacht *Chamaecyparis* Spach, het geslacht *Juniperus* L. of het geslacht *Pinus* L., en wanneer het *Pinus* L. betreft, moet ofwel de gehele plant van de soort *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. (*Pinus pentaphylla* Mayr), ofwel de ent van de soort *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. en de onderstam van een andere *Pinus*-soort zijn. In het laatste geval mag de onderstam geen loten hebben.
2. Het totale aantal planten mag niet groter zijn dan de door de lidstaat van invoer met het oog op de beschikbare quarantainevoorzieningen vastgestelde hoeveelheden.
3. Vóór de uitvoer naar de Europese Gemeenschap moeten de planten gedurende ten minste twee opeenvolgende jaren opgekweekt, verzorgd en geleid zijn in officieel erkende kwekerijen, die onder officieel toezicht worden gecontroleerd. De jaarlijkse lijsten van de erkende kwekerijen moeten uiterlijk op 1 maart 2004 aan de Commissie worden verstrekt. Deze lijsten worden onmiddellijk megedeeld aan de lidstaten. In die lijsten moet, voor iedere kwekerij, het aantal opgekweekte planten worden opgegeven dat op grond van de bij deze beschikking vastgestelde voorwaarden geschikt wordt geacht om naar de Gemeenschap te worden verzonden.
4. Voor *Juniperus*-planten moeten de planten van de geslachten *Chaenomeles* Lindl., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Juniperus* L., *Malus* Mill., *Photinia* Ldl. en *Pyrus* L. die de laatste twee jaar vóór verzending in de bovenbedoelde kwekerijen van op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten en in de onmiddellijke omgeving daarvan zijn opgekweekt, ten minste zesmaal per jaar op daarvoor geschikte tijdstippen officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van voor de betrokken planten schadelijke organismen. Voor *Chamaecyparis*- en *Pinus*-planten moeten de planten van het geslacht *Chamaecyparis* Spach en van het geslacht *Pinus* L. die in de bovenbedoelde kwekerijen van op natuurlijke of kunstmatige wijze opgekweekte miniatuurplanten en in de onmiddellijke omgeving daarvan zijn opgekweekt, ten minste zesmaal per jaar op daarvoor geschikte tijdstippen officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van voor de betrokken planten schadelijke organismen.

De voor de betrokken planten schadelijke organismen zijn:

a) voor *Juniperus*-planten:

- *Aschistonyx eppoi* Inouye,
- *Gymnosporangium asiaticum* Miyabe ex Yamada en *G. yamadae* Miyabe ex Yamada,
- *Oligonychus perditus* Pritchard et Baker,
- *Popillia japonica* Newman,
- alle andere schadelijke organismen die, voorzover bekend, niet in de Gemeenschap voorkomen;

b) voor *Chamaecyparis*-planten:

- *Popillia japonica* Newman,
- alle andere schadelijke organismen die, voorzover bekend, niet in de Gemeenschap voorkomen;

c) voor *Pinus*-planten:

- *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner & Buehrer) Nickle et al.,
- *Cercoseptoria pini-densiflorae* (Hori & Nambu) Deighton,
- *Coleosporium phellodendri* Komr.,
- *Coleosporium asterum* (Dietel) Sydow,
- *Coleosporium eupatorii* Arthur,
- *Cronartium quercuum* (Berk.) Miyabe ex Shirai,
- *Dendrolimus spectabilis* Butler,
- *Monochamus* spp. (niet-Europees),
- *Popillia japonica* Newman,
- *Thecodiplosis japonensis* Uchida & Inouye,
- alle andere schadelijke organismen die, voorzover bekend, niet in de Gemeenschap voorkomen.

Bij deze inspecties moeten de planten vrij van de bovenbedoelde schadelijke organismen zijn bevonden. Aangetaste planten moeten worden verwijderd. De overblijvende planten moeten op doeltreffende wijze worden behandeld.

5. Wanneer tijdens de op grond van punt 4 uitgevoerde inspecties één of meer van de in dat punt genoemde schadelijke organismen worden aangetroffen, moet dit officieel worden genoteerd; deze gegevens dienen de Commissie op haar verzoek ter beschikking te worden gesteld. Indien de in punt 4 genoemde schadelijke organismen worden aangetroffen, verliest de kwekerij de in punt 3 bedoelde erkenning. De Commissie moet hiervan onmiddellijk in kennis worden gesteld. In dat geval kan de kwekerij eerst in het daaropvolgende jaar opnieuw worden erkend.
6. De voor de Gemeenschap bestemde planten moeten ten minste gedurende de in punt 3 bedoelde periode:
 - a) in potten zijn gezet die ofwel op plateaus die zich ten minste 50 cm boven de grond bevinden, ofwel op een goed onderhouden, voor nematoden ondoordringbare vloer die vrij is van plantenresten, zijn geplaatst;

- b) bij de in punt 4 bedoelde inspecties vrij zijn bevonden van de in punt 4 genoemde schadelijke organismen, zonder dat daarvoor de in punt 5 genoemde maatregelen moeten worden genomen;
 - c) wanneer zij van het geslacht *Pinus* L. zijn en op een onderstam van een andere *Pinus*-soort dan *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. zijn geënt, een onderstam hebben die afkomstig is van materiaal dat officieel gezond is verklaard;
 - d) individueel met een aan de officiële gewasbeschermingsdienst van de Republiek Korea meegedeeld merkteken zijn gemerkt, zodat kan worden nagegaan in welke erkende kwekerij zij zijn opgekweekt en in welk jaar zij zijn gepot.
7. De officiële gewasbeschermingsdienst van de Republiek Korea garandeert door verzegeling van de voertuigen of door andere geschikte maatregelen dat de planten die voor uitvoer worden geladen dezelfde planten zijn als die welke de kwekerij hebben verlaten.
8. De planten en het aanhangende of daarbij gevoegde groeimedium, hierna „het materiaal” genoemd, moeten vergezeld gaan van een overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2000/29/EG in de Republiek Korea afgegeven fytosanitair certificaat op grond van het in artikel 6 van genoemde richtlijn voorgeschreven onderzoek waarbij is nagegaan of aan de in dat artikel vastgestelde voorwaarden is voldaan, en met name of het materiaal vrij van de voor de betrokken planten schadelijke organismen is en of aan de in de punten 1 tot en met 7 genoemde voorwaarden is voldaan.

Op het certificaat worden de volgende gegevens vermeld:

- a) de naam van de erkende kwekerij(en),
 - b) de in punt 6 bedoelde merktekens, in zoverre daardoor identificatie van de erkende kwekerij en het jaar van potten mogelijk wordt,
 - c) de gedetailleerde omschrijving van de laatste, vóór verzending toegepaste behandeling,
 - d) onder „Aanvullende verklaring”, de vermelding „Deze zending voldoet aan de bij Beschikking 2002/499/EG vastgestelde voorwaarden.”
9. De in Richtlijn 2000/29/EG bedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de betrokken lidstaat worden lang genoeg voordat materiaal in een lidstaat wordt binnengebracht, door de importeur van de voorgenomen invoer in kennis gesteld, waarbij de volgende gegevens worden meegedeeld:
- a) het soort materiaal,
 - b) de hoeveelheid,
 - c) de aangegeven datum van invoer,
 - d) de officieel erkende plaats waar de planten zullen worden verzorgd tijdens de in punt 10 bedoelde quarantaine na invoer.

De importeurs worden, voordat het materiaal wordt binnengebracht, van de in de punten 1 tot en met 12 vastgestelde voorwaarden officieel in kennis gesteld.

10. Wanneer het materiaal is binnengebracht, wordt het pas vrijgegeven na een officiële quarantaine van, voor *Pinus*- en *Chamaecyparis*-planten ten minste drie maanden van actieve groei, en voor *Juniperus*-planten, een periode die het van 1 april tot en met 30 juni durende seizoen van actieve groei omvat, en moet het tijdens deze quarantaine vrij van alle voor de betrokken planten schadelijke organismen zijn bevonden. Er dient vooral op te worden gelet dat het in punt 6, onder d), bedoelde merkteken op elke plant behouden blijft.
11. De in punt 10 bedoelde quarantaine na invoer:
- a) wordt uitgevoerd onder toezicht van de verantwoordelijke officiële instanties van de betrokken lidstaat en door officieel erkend en opgeleid personeel, eventueel in samenwerking met de in artikel 21 van Richtlijn 2000/29/EG bedoelde deskundigen en volgens de daarin vastgestelde procedure,
 - b) wordt verricht op een officieel erkende plaats waar de nodige voorzieningen aanwezig zijn om de verspreiding van schadelijke organismen te voorkomen en het materiaal zodanig te behandelen dat elk risico van verspreiding van schadelijke organismen wordt voorkomen,
 - c) omvat voor ieder individueel stuk van het materiaal:
 - i) bij aankomst, en daarna op gezette tijden, afhankelijk van de aard van het materiaal en het ontwikkelingsstadium daarvan tijdens de quarantaine, een visueel onderzoek op schadelijke organismen of symptomen daarvan;
 - ii) adequate tests met betrekking tot de bij het visueel onderzoek waargenomen symptomen om uit te maken welk schadelijk organisme deze symptomen heeft veroorzaakt.
12. Elke partij waarvan materiaal tijdens de in punt 10 bedoelde quarantaine na invoer niet vrij van voor de betrokken planten schadelijke organismen is gebleken, moet onverwijld worden vernietigd onder officieel toezicht.
13. De lidstaten brengen de Commissie en de overige lidstaten op de hoogte van ieder geval waarin tijdens de in punt 10 bedoelde quarantaine na invoer voor de betrokken planten schadelijke organismen zijn aangetroffen. In dat geval verliest de betrokken Koreaanse kwekerij onmiddellijk de in punt 3 bedoelde erkenning. De Commissie stelt Korea hiervan onverwijld in kennis.

14. Materiaal dat overeenkomstig het bepaalde in punt 10 in de lidstaat van invoer in quarantaine is gehouden en waarvan tijdens de quarantaine is gebleken dat het vrij van voor de betrokken planten schadelijke organismen is en in adequate omstandigheden is bewaard, mag in de Gemeenschap worden verplaatst op voorwaarde dat het in artikel 10 van Richtlijn 2000/29/EG bedoelde plantenpaspoort is afgegeven overeenkomstig de relevante bepalingen van die richtlijn en dat dit paspoort is gehecht aan het materiaal, de verpakking daarvan of het voertuig waarin het wordt vervoerd.

Op het in de bovenstaande alinea bedoelde plantenpaspoort is de naam van het land van oorsprong vermeld.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 316 van 1 december 2001)

Bladzijde 17, artikel 17, lid 4, tweede alinea:

in plaats van: „... vóór 1 januari 2003 ...”,

te lezen: „... vóór 1 mei 2003 ...”.

Bladzijde 21, artikel 28, lid 1, eerste alinea:

a) *in plaats van:* „... bijlage VII, deel A, ...”,

te lezen: „... bijlage VIII, deel A, ...”;

b) *in plaats van:* „... met ingang van 1 juli 2002 ...”,

te lezen: „... met ingang van 1 november 2002 ...”;

c) *in plaats van:* „... bijlage VII, deel B, ...”,

te lezen: „... bijlage VIII, deel B, ...”.

Bladzijde 21, artikel 28, lid 1, tweede alinea, in fine:

in plaats van: „... de concordantietabel in bijlage VIII.”,

te lezen: „... de concordantietabel in bijlage IX.”.

Bladzijde 21, artikel 29:

a) lid 2, tweede alinea:

in plaats van: „... vóór 1 oktober 2002 ...”,

te lezen: „... vóór 1 februari 2003 ...”;

b) lid 3, tweede alinea:

in plaats van: „... vóór 1 januari 2003 ...”,

te lezen: „... vóór 1 mei 2003 ...”.
